

Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΓΡΑΣ

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξήγητος ὑποστήριξιν ἄρχας καὶ ὄγ. κήματα, δημοσίᾳ παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἔθνος ταμείον καὶ ὄγ. ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζημία δὲ καὶ καταστροφικὰ διὰ τὸ ἔθνος ταμείον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιοτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἀνευ διακρίσεως τὰ τῆς οὐκλήμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χρεωζόμενα.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολάς οὐτὴ διατριβὰς δι' ὅσον δῆποτε ἄτομον οὐτὴ ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὐτε ὑπογεγραμμένας πᾶς ἀγνωστὸν ἐκτός ἐάν συστήθῃ ὁ ἀγνωστὸς παρ' ἀξιογράφου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιεύμενον. Ἐάν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νόξαις, πληροφροῦν ἢ ἀποδείξεις καινοφανῶν συμβάντων διαφωτίζοντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Καταχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπῶν ἐπαινῶν εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἷα δῆποτε πληρομῆ.

Διατριβαὶ πτωγῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβλήθεισας ὑπολήψεως τῶν καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιθέλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμίᾳ πληρομῆ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέρα, ἐκτός τῆς αὐρῆν ἢ Κυριακῆ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαίοντα συμβάντα δύνανται νὰ διαφωτίζωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἔξχμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΤΡΙΤΗ 22 Ὀκτωβρίου. — Ἀδελφίου τοῦ θαυματουργοῦ.
— Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 26. — Δύσις ὥρα 5, λεπ. 5.
— Σελήνης τελευταῖον τέταρτον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1891.

Τὰ Οὐκάζια δι' ὧν ἡ Ρωσσία ἀπηγόρευσε τὴν ἐξαγωγήν τῆς συκάλως, καὶ τοῦ σίτου ἐξετάζομενα εἶνε ὑπὸ πολιτικὴν ἢ οικονομικὴν ἐποψιν, εἶνε ἐν τῶν σπουδαιότερων γεγονότων τῶν τελευταίων χρόνων. Ἐξετάζοντες ταῦτα πρῶτον οικονομολογικῶς πληροφοροῦμεθα ὅτι ἀπλῶς ἐμμενύουσι τὴν μεγίστην συμφορὰν ἐν Ρωσσίᾳ, ἣτις εἶνε μία τῶν μεγαλειότερων αὐτοκρατοριῶν τοῦ κόσμου, ἔχουσα τοῦλάχιστον πληθυσμὸν ἑκατὸν ἑκατομμυρίων ψυχῶν.

Δύσκολον εἶνε νὰ λάβῃ τις ἀκριβῆ πληροφο-

ρίαν ἐν Ρωσσίᾳ ἕνεκα τῆς μικρᾶς πολιτικῆς ἣν ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἕνεκα τοῦ ἀγανούς τῆς Αὐτοκρατορίας, ὥστε εἴμεθα εἰσέτι ἀβέβαιαι ἂν ἡ ἐσοδεία τοῦ σίτου εἶνε ἐπίσης κακὴ ὡς ἡ τῆς συκάλως.

Ἐάν τῶνόντι εἶνε οὕτω, ἡ Κυβέρνησις προσεπάθησεν ὅσον ἠδύνατο ν' ἀπορύγῃ τὴν ἀπαγορευτικὴν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ σίτου. Εἰς χώραν τῶσφ ὀπισθοδρομικὴν ὡς ἡ Ρωσσία, εἶνε φυσικὸν ἢ συνήθης τροφὴ τῶν πτωχοτέρων τάξεων νὰ εἶνε ἡ συκάλως.

Ἄρα ἡ Κυβέρνησις ἤθελεν ἀντιμετωπίσαι πάσας τὰς συνεπείας μᾶλλον ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξαγωγήν τῆς ἐνὼ οἱ πτωχοὶ τοῦ κράτους ἔχουσιν αὐτῆς ποσαύτην ἀνάγκην, ὁμοίως ἐπιτρέπουσα ἐξαγωγήν καὶ φορτώσεις τότε ἡ Ρωσσία ἤθελεν διακρίσει βραδύτερον τὸν κίνδυνον λιμοῦ εἰς τινὰς χώρας αὐτῆς, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐδίσταζε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ σίτου, οὐ μόνον διὰ τὰς συνεπείας αἰτίνας ἤθελεν καταζημιώσει τοὺς σιτοπαραγωγούς, ἀλλὰ κυρίως διὰ τὰς δυσχερείας ἃς ἤθελεν ἀπαντήσαι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Αὐτοκρατορίας, ἐάν τοῦλάχιστον δὲν ἐγένετο ἐξαγωγή τινῶν γεννημάτων.

Δικαιούμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἐσοδεία τοῦ σίτου εἶνε πολὺ κακὴ. Γνωρίζομεν ἤδη πόσον ὀλίγον δυνάμεθα νὰ βασιθώμεν ἐπὶ τῶν αὐθεντικῶν ἐκθέσεων. Μόλις ἐβεβαίωσαν τὴν Εὐρώπην ὅτι δὲν ὑπῆρχε πρόθεσις ἀπαγορεύσεως τῶν σιτηρῶν, καὶ σχεδὸν ἀμέσως ἐξεδόθη ἀπαγορευσις τῆς ἐξαγωγῆς τῆς συκάλως, γῆς δὲ καὶ τοῦ σίτου. Αἱ ἐπίσημοι λοιπὸν ἐκθέσεις περὶ σίτου ὡς μὴ ἀρκούντως ἀξιόπιστοι δὲν δύνανται νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὄψιν, τοῦτου δὲ οὕτως ἔχοντος, αἱ ἐνώπιον ἡμῶν ἀποδείξεις οὐδεμίαν ἐπιτρέπουσιν ἀμφιβολίαν, ὅτι καὶ ἡ ἐσοδεία τοῦ σίτου εἶνε, ὅπως δῆποτε κακὴ, προσέτι, ἐάν ἡ ἐσοδεία τῆς συκάλως εἶνε τῶσον κακὴ ὥστε ἀπηγορεύθη καὶ αὐτῆς ἡ ἐξαγωγή ὡς ἐπιζημιώσις, εἶνε καταφανὲς ὅτι ὁ ρωσσικὸς λαὸς θὰ χρειασθῆ μέγα μέρος σίτου ὅπως ζῆσθαι καὶ τότε δυνάμεθα μετὰ βεβαιώσεως νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἂν περισσεύσθαι διόλου σίτος θὰ εἶνε πολὺ ὀλίγος καὶ οὐχὶ πλέον δι' ἐξαγωγήν.

Διαβεβαιούμεθα λοιπὸν ὅτι ἡ τροφὴ εἶται ὅπως δῆποτε καθ' ὑπερβολὴν σπανία καὶ ἀκριβὴ εἰς σπουδαία τινὰ διαμερίσματα τῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐξ ἄλλου οἱ χωρικοὶ θὰ ὑποφέρωσι καὶ ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν προϊόντων. Τούτου εἶνε πολὺ σοβαρὸν διὰ χώραν καθαρῶς γεωργικὴν καὶ διατελοῦσαν ὑπὸ τὰς μᾶλλον εὐνοϊκὰς τῆς γεωργίας περιστάσεις, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰ ἔτη οἱ χωρι-

κοὶ τῆς Ρωσσίας ὑπέστησαν μεγίστην πενίαν εἰς τοιοῦτον δὲ βαθμὸν, ὥστε διὰ τὴν ἐξωσιν τῶν Ἰουδαίων ἡ Κυβέρνησις εἶρε πρόρασιν δικαιολογικὴν ὅτι οἱ χωρικοὶ εἶνε σχεδὸν δούλοι τῶν Ἰουδαίων διότι τοσοῦτον ἐχρεώθησαν πρὸς αὐτούς.

Ἄλλ' ἂν οἱ χωρικοὶ γεωργοὶ, οἱ παραγωγοὶ δηλαδή, τῆς συκάλως καὶ τοῦ σίτου, ἐχρεώθησαν ἤδη ἐπὶ τοσοῦτον μάλιστα κατόπιν τῶσφ ἐτῶν καλῶν ἐσοδείων, ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἐδέξασθαι νὰ προστατεύσῃ αὐτούς ἀπὸ τοῦ δανειστής τῶν διὰ ἐκτάκτων πολιτικῶν μέτρων, ὅποια θὰ εἶνε ἡ τύχη τῶν ἀπὸ ἀπέτυχον τὰ προϊόντα τῶν;

Ἄν οἱ Ἰουδαῖοι εἶνε ὅντως τῶσφ ἀσπλαγχοὶ ὅσφ παριστάνουσιν αὐτούς, τότε βεβαίως καταστροφή εἶσεται τὸ μέλλον τῶν χωρικῶν. Ἄλλ' ἂν οἱ Ἰουδαῖοι διὰ λόγους πολιτικούς ἢ θρησκευτικούς ψευδῶς παρεστάθησαν ὡς τοιοῦτοι, πάλιν δὲν δύνανται οἱ χωρικοὶ νὰ ἐλπίζωσι καὶ ἄλλας προκαταβολὰς παρὰ τῶν Ἰουδαίων πιστωτῶν αὐτῶν οὖς μεταχειρίζονται τῶσφ σκληρῶς, ἐνὼ μάλιστα στεροῦνται προϊόντων ὅπως τὰ προσφέρωσι πρὸς ἀσφάλειαν εἰς τοὺς δανειζόμενας Ἰουδαίους.

Ἄν δὲ αἱ ἐργατικαὶ τάξεις καὶ οἱ χωρικοὶ περιέλθωσι τοιοῦτοτρόπως ἐν ἐσχάτῃ δυστυχίᾳ, ἐπόμενον δὲν εἶνε ὅτι αἱ πολιτικαὶ παραχαὶ θέλωσιν αὐξήσαι; Ὑπὸ πᾶσαν περίπτωσιν τοῦτο ἤθελε γέιναι, ἀλλ' ἐπὶ περισσώτερον ἤδη ὅτε ἡ χώρα περισπᾶται ἕνεκα τῶν καταδιωγμῶν τῶν Ἰουδαίων. Μὴ ληθμονώμεν ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι εἶνε ἡ κεφαλαιοχρῶς τάξις, ὅτι κατεδιώχθησαν ἐπὶ τῶν ῥητῶν λόγῳ ὅτι ἐξήσκουν μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν τῆς χώρας, ὅτι ἐξεδιώχθησαν τῶν πόλεων, χωρὶς νὰ δοθῇ αὐτοῖς καιρὸς πρὸς εἰσπραξίαν τῶν δανείων αὐτῶν ἢ ἀπαλοτριώσιν τῶν κτημάτων τῶν, κατὰ συνέπειαν ἢ πίστις ἐκλονίσθη, τὸ ἐμπόριον παρέλυθεν καὶ ὀλόκληροι τάξεις ἐστερήθησαν ἐργασίας.

Ἐνὼ ἅπαντα ταῦτα προῆλθον ἐκ τῆς μεταλλοδοξίας καὶ ὀμότητος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπέργεται ἤδη καὶ μεγάλη θεομηγνία ὑπὸ τὸν τύπον ἀποτυχίας τῶν προϊόντων, ἀπειλοῦσα πραγματικὸν λιμὸν εἰς τινὰ σπουδαία διαμερίσματα. Πάντες θέλωσι παραδεχθῆ ὅτι θὰ αὐξήσῃ ἡ δυσαρτέσκεια, οὐδεὶς ὁμῶς δύναται νὰ προῖδῃ, ἐάν ἡ τοιαύτη καταστασις φέρῃ εἰς ἐνοπλὸν ταραχῶν ἢ καταντήσῃ εἰς στάσιν ἢ καὶ ἐπαναστάσιν. Πάν ὅ,τι γνωρίζομεν εἶνε ὅτι πασῶν τῶν μεγάλων ἐπαναστάσεων ἐν χώρα οἷα ἡ Ρωσσία, ἀμέσως προηγήθη ἀποτυχία τῶν προϊόντων ἣτις ἐφερεί πενίαν ἢ πραγματικὸν λιμὸν.

Ἐάν ὁ Σουλτάνος τῆς Τουρκίας, ὅστις βε-

δαίως είνε καλώς πληροφορημένος πάντων τούτων, καθώς και της οικονομικής κρίσεως της Γερμανίας, περί της βι αναξαρμένης αβριου, της σχετικής της των Ρωσίων, ην οι αναγνωσται ημών εύρισκουν εις την εγδόην σελίδα του Βρετανικού 'Αστέρος της σήμερα, άν, λέγομεν ο Σουλτάνος Χαμηδ είτε αυτομάτως, είτε οθωόμενος υπό τινος αντίζήλου μεγάλης δυνάμεως, εθεώρησε κατάλληλον την εύκαιρίαν να ανακινήση το αιγυπτιακόν ζήτημα, βεβαίως άλλο δεν δυνάμεθα να είπωμεν και παλιν, η ότι Μ ω ρ α ν α ι ε Κ ύ ρ ι ο ς ο ν β ο ύ λ ε τ α ά π ω λ έ σ τ α ι.

ΘΝΑΨΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΝΑΙΟΝ 2 Νοεμβρίου 1891.

Εις κύριον τι Σύρον ή Σμαχία ήλθον άπιστοιόδοξοι αποσπασματάρηδες της επανταρχίας εις Ρωσίαν του αυτοκράτορος Αλέξανδρου διά του άντίζητου γλωσσίου διά τήν Βαλτικήν. Τον αντιρητικόν φύλλον αποδίδει την πρώην τακτικήν του Τελερού εις την Γαλλο-Ρωσικήν σύμμαχίαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΝ 2 Νοεμβρίου.

Ο πριγκίψ Σιαμάρ Δαμράθ όστις διήλθεν άλλως εθνομιάς εις Παρισίον, ανώγειος χθίς εις έκδρομήν τινα διά την Εξόρσιν. Μετά τέρησιν έπηλθεν εις την Κοπενγάγην, ύπερην δέ επιστήθη εις Βερολίον Αλβαίικα. Κωνσταντινουπόλιν και Αθήνας.

ΒΡΕΣΤΗ 2 Νοεμβρίου.

Η ύποδοχή ή οποία ήγένετο χθίς εις την νομαρχίαν της Βρίστιας περί των Ρωσίων άξιωματικών ύπερθε λαμπρότητα. Η άναγνώρισις των Ρωσίων άξιωματικών έγινε περί τήν δι' επανελιμύμην ρωσών εζήτη ή Ρωσία εις τας όποιαις οι Ρωσίοι άξιωματικοί ήλθον διά των ρωσών εζήτη ή Γαλλία.

Μετ γράφουσι εις ΡΕΘΥΜΝΗΣ την 18' Οκτωβρίου.

Η πρόβλησις των χριστιανών χωροφυλάκων καθήσυχασται τώ πνεύματι εις την επαρχίαν του Μυλοποτάμου και ή επίγειά έφαινετο αποκατασταθείσα, αλλά και παλιν χθίς άπειράριθμοι φυλάκοι άπέκρουσαν τους χριστιανούς χωροφυλάκους και τους έσπαράκαρσαν εις τών χωρίων Ραριτζά και Μεληδόν, τους ήπέλασαν δέ ότι θά τους θανατώσωσι εάν επιστρέψουν.

Χριστιανοί χωροφυλάκοι άρ' έτέρου ήπέλασαν δέ όπισθεν την παρατηρίαν των άν άν διώριζον και άλλους εις τας λοιπές επαρχίας, νομίζουσι δέ ότι τώ Διδόνω σκοπέται να τους κάμη όργανα καταπίσεως και δέν δύνανται ν' αναταραχθώσι εις του αυτού σκοπούς και δηλώσαν ότι ή Ήβλη άπατάται, νομίζουσι ότι οι Κρητες θά την βοηθήσωσι ν' ανατρέψή τους θεσμούς της χώρας.

Εκάλειον εις ταύτης και εις άλλων κληρωκτιών, ότι ο σκοπός του νά επαναρρήσιν την έγγραφών χωροφυλακήν, ώς ήτο πρό της τελευταίας ταπεινής εγκατεθείσης, τούτο επιβουλαιώται εκ του γενομένου, ότι ουδέις χριστιανός κατατρέφει χωροφυλάκων κατά την τελευταίαν δικαιοδουριαν, άρ' έτέρου οι φυλάκοι, εις τους όποιους έθασον πλουσιονπαρήγοι ύποστήτες, άπολίσσιν νά επανδύθων εις την προίαν αυτών ζωην, εάν ήκαλοθύθων νά παραβλίωται την ζωην των.

Μετ γράφουσι εις τήν ΠΡΑΚΑΕΙΟΥ την 18 Δεβρίου. Η άδελφονία της χριστιανικής οίκογενείας εις Τελερού Καστίλλο, την όποιαν σπε ετηλεγράφου εις τις 12 τραγόντες, άπαργαλειείσεται ζωηράς τώ πνεύματι.

Εκαθής Μουσουλμάνων έφυλακίσθησαν, μεταξύ των όποιων ή περίφημος Όσμάν Λουστίν Σταβρολίνης, ζήλωπος, καθά λέγουσι του χριστού έδους και τήν όποιαν ή Διοίκησι ειχε επί πολλών καιρών εις την ύπερσίαν της προς καταστροφήν των χριστιανών. Εάν οι ένοχοι ήθελον ανακαλύφει και τιμωρήσει τά πράγματα θά ήβαιον καλώς, και δέν θά προβιανον ή χριστιανός εις σκληράς άντεδικάζειαι. Ό φόβος ούτό συνείλεσε ώστε ή άναρχία έτι μάλλον να επιτίσεται.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΙΕΟΝ.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΝΑΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Κατέπλευσεν χθίς εις Σύρον τό πολεμικόν «Σουπερζ», μέ πλήρωμα 106 άνδρών, κυβερνώμενον δέ υπό τό πλοίαρχου Δελιάς.

Η προς περιπολίαν έξελθοσα άναρχομιάικα «Πληζαρκ» μετά τετραήμερον περιόδον άναρχήσθη ένεκα τό προδρόμύ άπόρου νά καταπλεύσει εις Ήβλην.

Η «Καρτερία» της Έλληνικής Άναρχομιάικας άποπλεύσασα διά Πάρον, Νάξον και Θύρον άναρχήσθη νά διαλύσθ τών πλοίων αούτης εις Πάρον μέ δυοκαμηνή νά ταξειδύσθ επί πλοίου. Ειδιοποιήθη τηλεγραφικώς ή διεύθυνσις της έταιρίας εις Σύρον, ήτις άμείως έστειλε έκείσε τό άποβόλιον αούτης «Παυελλίον» και μηχανικούς προς επισκευή των λεβήτων της. άλλ' έκρήθη σρόνιμον νά επιστήθη εις Σύρον ή «Καρτερία» διαπλεύσασα όλον τό διάστημα διά των ιστιών.

Τό από χθίς άναρχημένον άποβόλιον «Sindh» της Μεσαζήτς κατέπλευσεν σήμερα περί την δεκάτην π. μ. κυβερτασθησιν ένεκα τό κοκού κειρού.

Ένεκα πολλών και διαφόρων λόγων παρητήθη της θέσεως τό ως συμβούλου της έλληνικής άναρχομιάικας ο κ. Άνακ. Μακροκορδάτος.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ

Ό αντισυνταγματικός Άστράς κ. Στάσος μέλος άν της έξεταστικής έπιτροπής των άνθυπασιςτών διά τήν βαθμύδν του άνθυπαλοχάρου άνταξιατικού ύπό τού κ. Γιαννικωτάς.

Εδικάζθη χθίς εν τό α. δικαστηριον Στρατοδικειού ή ύπολογίχης τού παικιού κ. Λεωνίδας Καρακωνάλης κατηγορούμενος επί διοροδικία τού έκτελούντος γρη άναρχομιάικα δικαστού κ. Θεοδ. Θεοφωροπούλου όστις και τόν κατήγγειλε. Τό Στρατοδικειον συνεδρίασαν υπό τήν προεδρίαν τού κ. Γ. Σούτσου συνταγματάρχου κατέδ έκασιν αυτόν εις άνός μικνός φυλάκιον.

ΠΡΟΞΕΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΑΙ

Ό τέως γραμματέψς τού εν Κάφερο προξενείου κ. Γ. Καρατζής προάγει εις γραμματεία τού εν Άδριανουπόλει γενικού προξενείου άντι τού κ. Ι. Μητσόκη παρικοτηνός.

Ό πρωτοκολλητής τού Υπουργείου των Έξωτικών κ. Δ. Βερενίκης προήγη εις γραμματεία τού γενικού προξενείου Θεσσαλονίκης άντι τού Στ. Κηυζέ ματραπεθέντος Κάφερο.

Ο Κ. ΜΑΣΣΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ό κ. Μασσών ώς αντιπρόσωπος Γαλλικού τίνος οίκου προσεφέρθη δι' άναρχος του προς τόν δήμαρχον νά παρέσχη δάνειον δι' ου πρόκειται να έξοφλησθ τή προς τήν Έθνικήν Τραπέζην χρέος τού Δήμου μέ τίκον και χραωλίσιον πολύ συμφερότερον ή των της Έθνικής Τραπέζης, ύπολογίζεται δέ ότι εν ή περιπτώσει επιτυγχνη τούτο, ό δήμος θέλει έχει ώφέλιαν έπίσκιος είς 125,000 άρχα. Και έτερον δέ δάνειον προσφέρει τού δήμου προς έξόφλησιν των κυμαίνόμενων αούτου χρεών πάντοτε επί όρου συμφερότερος των νυν ύφισταμένων.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Γνωστόν τυγχάνει, ότι άρ' ής έκρήθησαν έκπτώται οι επί του καθήκους της πόλεως εργολάθοι, τό δήμαρχοιόν έμισθωσαν ίδιους εργάτας διά τήν εργασίαν ταύτην. άλλά χθίς μεταβάντες ούτοι παρά τή τομία του δήμαρχοιου κ. Κουκέξ, όπως πληρωθών, ήναρχήσθησαν νά σφύρουν άπρακτοι, καθότι ο κ. τομίας τού Δήμου άγνωστον επί ποία δικαιοδοσία ήναίτο νά παρέσχη αούτοις τά όρειλάμνα ήμερομιάικα των έπανηλθών δέ ρουσακούντες και άποκατοίντες μετ' άναρχομιάικας τά όρειλάμνα αούτοις. Τό πράγμα έμεινε έως έδώ, ίδεομεν δέ πως θέλει λυθ.

Ήμεις δέν έννοούμεν δικήν προακούνται τοιαύται σκληρά άκρίαι και άνευ λόγου, όταν εργάζηται τις πρίπει και να πληρώνεται και μάάλιστα όταν ή εργασία των άρξου τόν καθήκον ήτοι τήν ύγειάν της πόλεως.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΡΟΧΗ

Άκατάπτυστος καθ' όλόν τό πρώϊνον διάστημα ήτο χθίς ή ελληνομηνή και μέσ ένουσαν όλους στά καλή. Όλοι οι έδοι, εις τήν άθλιαν μάλισια κκ-

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΚΑΝΗΘΡΟΣ

Έν Βατραχονήσιω προήβη την 7 Μ. Μ. ώραν Γραλίας τις μετά τεσσάρων άλλων φίλων του έγγοντες φρίνεται προηγουμένως άπορρέσαι, έπίπεσαν κατά τού άστυνομικού κλητήρος Σάββα άλλαι μιν διά πολυακότων και άλλαι διά λίθων, και θύ τόν έρπόμενον άν κατ' άναρχην συγχάριον δέν διήρχετο έκαιθην ο σταχιδόμος μετ' άλλων κλητήρων όστινες καθήρωσαν να λυρωσασιν από βραχίον θανάτου τόν άτυχή Σάββα.

ΜΕ ΤΗΝ ΤΣΑΝΑΚΑ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Τήν Κυριακήν τό έσπέρως εν τινι οινοπωλείω κατά τήν συνοικήν Ψηρρή συνέθη σκηνή, ήτις καταδικάσται τή άναρχία ενστικτα των τυιοτών είδους καταστικαταρχών, όστινες νομίζουσι ότι έπειδή δύνανται να έχωσιν υπάλληλους, δύνανται και να τούς σκοτώσιν κατά τό κείρι τον. Ένεκεν παραιοκρας παραιοτίας εις ήν άνευ ούδεμιεσ καλής προτίσεως ύπίσασιν ό δυστυχής μάγειρος τού οινοπωλείου, έξοργισθεις άγρίως ο πρόσταξμενος, μαζί και δέφ τή κατώτερη τώ έραβην κατ' εκείνην τήν στιγμήν πρόχρον πάλιν άγγειον και τόν καταπέλτησαν εις τό πρόσωπον.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Προήβη περί την 11ην π. μ. ο κύριον τού πεταλωτού Ραρκηλ Κερβίν έδωξε κατά τήν ομοπλήτην τόν Μάρκον Μαριαόπουλον καταχράμενον ήδη υπό δικαίον ρόβον.

Έκαλάψασαν έκ τού Πετωγοκομιεύ άκατός μάλομβος εις σωλήνας κειτωμένως εντός της γής ρίχνεται ότι ο δράστης της κλοπής θά εινη υπαρέτις τις τού καταστήματος.

Συνελήθησαν κατά τήν θέσιν Κωλιτζα, ποιμνικα βύσκαντα παρανόμως υπό τόν άναρχομιάικον Νιστάζου και Μπουτσόσκου.

Ναζικά τις διαταλόντας εν μέθη, έπίτιθασαν, σύνειπεί παραρησιών του, κατά τού έννομοτάρχου Λυκάκη.

Άγνωστος διαρρήξαντας προήβη την 7ην ώραν μ. μ. τό επί της έδου Κολοκοστραή ύποδημοτάπειον τού κ. Δημ. Βουτέρη, έκλεψεν 30 ζεύγη ύποδημάτων, αξίας 400 άρ.

Προήβη την 4 η 1/2 μ. μ. εν τώ οινοπωλείω τού Α. Ντόκου, παρά τούς Άμπελοκόπους, συνεπλάκισαν εις δεκανός τού α. πέλιου συντάγματος μετά τού Ι. Ζατέλη. Ό δεύτερος έτραυματίσθη υπό τού δεικνέως δι' έγγυριδίον κατά τήν όσρυν.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Κατά τηλεγράφου τού Νομάρχου Άρχαδίας κατά τήν παρελθούσαν έδομώσα συναλήθη έκκετός αριθμός φυγάδικών.

Και εκ Καλαμών έτηλεγράφηθη εις τό ύπουργείον των Έσωτερικών, ότι ο διαβόλιτος ρυνδίκος Κακούρας συμπλακει εις Θουρίαν μετ' άλλων έγγυριών έτραυματίσθη και τρώεσιν επί όσρυν ούτα ή σύλληψις του.

ΦΟΝΟΣ ΣΤΡΑΓΓΑΛΟΠΟΛΕΟΥ

Άπό πολλών έτών εν τή συνοική Ψηρρή ο Γεωργιος Καμπήρας ήχε εκεί τό στραγγομωλιτόν του τό όποιον ήτο τό έντεκτρίον όλων των μικρών της γειτονακής διαχρον βιον ψαυχον, ότε χθίς ο υπάλληλος αούτου, κρατών άνά χείρας νεοστή άγορασθών παρ' αούτο περιστροφον τώ περιμυρζέτο εν μακάρη άρραλεια και τό έθνημια, έως άπου έξεπυρασοκρήσας και έστειλε μίαν σφαίραν εις τό στήθος τού δυστυχούς Καμπήρας, όστις τραθείς κατά τόν δεξιόν μαστόν έπισαν αιμόφυρτος. Τό αίμα έρρειν άφθονον εκ τού στήματος του, και ο Καμπήρας βαθμύδον έξαναθηθείς έκ της μάχης άποπώκει τού αίματος ήν όπισθη, έπίπεσε μέ τήν ήναρξην νά άρθώσθ ούδέ λέξιν. Άμείως δέ μετά τήν έκπαροσκόττην ο άκούσιος ούτος κακούργος έμεινε άπρακτος, άλλά διά της δροστηρίου ένεργείας τού Άστυνόμου κ. Καζαντζή ώς και τού ύπαστυνόμου Μαζουρήν κατωβώθη εντός δύο ώρών ή σύλληψις του, όστις κλαίον και εδωρόμενος ώδηγήθη ύπου δει.

ΥΓΙΕΙΝΑ

ΔΗΑΝΗΘΡΙΑ ΤΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥΤΩΝ ΑΝΤΙΦΑΡΜΑΚΑ

Έπειδή σχεδόν δέν παρέχεται ήμερα καθ' ήν αι έτημεριές άπόσας της ύγελιου δέν άναρχουσαι ύπερτός προηγμένους, εις δηλητηριάσεις, δέν θά εινη άλλως άσπεσιν να σημειώσωμεν τά συμπτώματα συνήθων δηλητηριάσεων, ώς και τά αντιφάρμακα

τά όποια πρίπει να διδοται προς έξουδατίρωσιν αούτων.

Τά δηλητήρια περιγράφονται ως όσαιαι αι όποια εισαχόμενα εις τό σύστημα ή έξορροζόμενα έξωτερικώς διακροτρουσιν τήν ζωϊκήν λειτουργίαν και ήπερφορι τον θάνατον.

Αι όσαιαι αούται έταξινομήθησαν εις τρεις τάξεις συμφόρας προς τας επί της ζωής ένεργείας των ήτοι εις διεργασίας, διαβρωτικάς και νευροτικάς.

Έκ των πρώτων τό άρσενικόν εινη τό δραστικώτερον και τό ως επί τό πλείστον σύνθετες. Παράσταται ως κόνις λευκή ένιστα κερματισμένη μετ' άλλως και χρασιμος ώς έντομοκτόνος κτλ. Συνείθη δέ πολλοίσι ένεκα άπορρίσται να καταποθη μετά των τροφίμων τυχάως άναρχηθια. Δηγγούται ισχυράτος ότι ποσότης λευκού άρσενικού έτελλήθη εις τρέμαχρον χάρτου και έφείθη άνευ έπιγρησής εις τινα γωνίαν τού έρμαχρον μετ' άναρχομιάικου κντριου άλλου και άλλων ύβριων άντικειμένων χρασιμων της μαγειρικης. Η ύπερτερία έλαβε μέρος αούτου νομίζουσα ότι ήτο σόδα και τό ήθεσε εις πλακούντιον, τό άποτίλισμα δέ ήτο ότι δύο μίλη της οίκογενείας άπθάνον δύο ώρας άρ' ότου τό έρμαχρον τά διλοια ήθεθίσαν σοβαρός. Τά συμπτώματα της δι' άρσενικου δηλητηριάσεως εινη έξασθνήσασιν και λιποθυμία συνοδουμένη υπό κωνιστική πόνου εις τόν στομάχον ταχώς επακούουμένου υπό έματου, όστις κλύθαι κατά τήν προσπαθειαν της καταπίσεως. Αι χείρες καθίστανται ψυχρά και γλωιδεις, ό σφυγμός άσθενής και άτακτος ενθ ύπαρχουσι ροβείρι σπασμοί της κνήμης. Τη καταπομάρισται δέ άποτίλειματα τού δηλητηρίου τούτου διδομεν ήμισια και μαλκατικά ποτή. Μαγγανία εις μεγάλας δόσεις εινη ούσιως λίαν ώφέλιμος όταν τό δηλητήριον εινη μυστόν.

Έκ των διαβρωτικών δηλητηρίων τά συνήθως λαμβανόμενα εινη τά όρκατά όξέα (Ελαιον βιτριολίου, κντριον όξυ, και άλλωδια πνεύματα) όκαλιών όξυ, και τό δραστικώτερον άπαντων άχνη τού υδροχλωρού ή διαχλωμώσως υδρήςρους. Δια τού φαρμάκου τούτου κισθάνεται τις άγωνιάεις πόνοσ εις τόν στομάχον, κωνιστική κισθάνησι ενθ τό στομάχ και εις τόν σφύριγμα και ένιστόν. Τό ύποχλάστοριον έξορδάνεται και ο σφύριμα και ή γλώσσα γίνονται λευκά.

Έν τοιαύτη περιπτώσει πρίπει να καταπίωμεν ήμισιας ως αουτήν ενθ τό νερό, του λευκώματος άποτίλειστας άδελούτον και άδελωθ συνίεσιν μετά τού δηλητηρίου.

Άλυρον εντός ύδατος ή γαλακτος, ενθ τό πρώτον φάρμακόν παρασκευάζασιν δυναται να άναρχησιν τό κωνικόν. Έν περιπτώσει δηλητηριάσεως δι' όρκατων όξέων δίδοται ως άναρχομιάικον γίμφο, άνθυρακικόν κντριον, ή κοινός άσπεσινς μεμυγμένος μετ' γαλακτος.

Σχετισκά προς τήν τάξιν τούτων των δηλητηρίων, γνωστός ιατρός τού Λονδίνου άναρχεί ενδικαφερον παίρημα. Νόκητι νήν προσεκήληθη να επισκεφθη άσθενή δηλητηριασθέντα εκ' όκαλικού όξέως άπέχοντα δέ εις ικανήν άπόστασιν της οίκοις του. Φθάσας εύρον αυτόν εις έπιμύδονον θέσιν. Ησθάνετο μεγάλως πόνοσ, έκαστη δέ στιγμή ήτο πωλύτιμος. Η άπόσας σπιγμών τίνων έσημάνειν άπόλειαν ζωής. Ό πλουσιότατος φαρμακοποιός έφρίσκειτο εις άκατήν άπόστασιν από της κατοικίας τού άσθενούς, εάν δέ έστειλε τήν άσπασιν εις αυτόν δέν θά μετέβαινε ζων, καθ' έδόν θά άπθίνοσαι. Παρατηρήσας ότι ο σφύριμα τού δωματίου ήτο εξάσθεστον έπιήθησε ήμισιας επί τραπέζης έλαβε τήν αίθουσαν του και έβήθησιν αούτην εις άνό άσθεστον, και τοισυτοτρόπος άποσάσας ταμεία των, έξουσε τήν έπισθενήσιν των, και μέρος αούτου έδωσαν εις τόν πκοχοντα οσας δια τού τρέπου τούτου διεσώθη.

Τό έκαλικόν όξυ μεγάλως χρασιμείει προς καθαρσίον πίκον άχνην, σκευών χρασιμών κτλ. έπειδή δέ εύκόλως δυναται τις να πορήθη, έκλέγεται συνήθως υπό των αούτωνόντων ως μέσον τού να θέσασιν τέρμη εις τήν ζωην των. Τό δηλητήριον τούτο εινη δραστικώτατον και ο θάνατος άπερξεται ύπό 10-30 λεπτόν, έπόμενος δέ εν χρασι άναρχομιάικα πρίπει να διδοται ήμισιας.

Τά συμπτώματα της δηλητηριάσεως εινη ρόβησον στόμα άναδιδον έξείαν γευσιον, στόμαχος πυροπώλωμένος, έμισιας, σφιγμός άσθενήστατος και ύπερβολική γαΐσιαις.

Τά κατάλληλα άντιφάρμακα εινη μεγάλη δόσις μαγγανίας και άσπεσινς διαλυόμενης εις ύδωρ.

Έν τοιαύτη περιπτώσει δέν διδοται τί θερμιν καθότι τούτο μόνον έπιταγχίαι τήν έρσειν τού δηλητηρίου.

Ένιστα κατά λάθος καταπίνονταν τό ρανικόν όξυ έκλαμβόμενος αούτό άντι άλλου ποτού. Δίδει πολύλακις τό ήτομον εις βουκαλίας οίνου ή οινοπνεύματος. Έν τοιαύτη περιπτώσει ο δηλητηριασθείς κισθάνεται κωνισ τόν σφύριγμα και τού στομάτος, ή κωνισθής μεμυρμένη λευκινεται και σκληρύνεται, άλλ' ή όσμή πύκνωτα προδίει τό ειδος της δηλητηριάσεως. Έν τοιαύτη περιπτώσει διδομεν προς τόν δηλητηριασθέντα έλαιον άπολον ή έλαιον τού κάστορος, ήτοι πλύνομεν τό στόμα επανείληρμένως με έλαιον άφίνοντες τόν δηλητηριασθέντα έκαστος να καταπνιγη από ύλίου. Δέν πρίπει να τώ δοθη ύδωρ. Και εάν δέν έχωμεν πρόχειρον έλαιον τώ διδομεν άφθονον γαλά.

Τό κύριον των νευροτικών δηλητηρίων εινη τό όπιον και τά εκ τούτου φάρμακα έπειτα ή στρυγίνη νά προσκωινόν όξυ και ή ένδροσ χλωριλάη.

Τά συμπτώματα της δι' όπιου δηλητηριάσεως εινη κώπος διάφορος, άλλά τά κύρια συμπτώματα εινη ζάλη και ύπνωσις, αι κύρια των όρθκλων ρίχνονται συσταταλμικά, ο άσθενής μεταβάνει εις βλακώδη κατάστασιν καταλήγουσιν εις άναρσίησιν.

Τό πρώτον πρήγμα, τό όποιον έχομεν να κωμωμεν, εινη να δώσωμεν ήμισιας και μέ άφθονωσιν τόν δηλητηριασθέντα δι' όπιου να κοιμηθη. Έάν δέν έχωμεν πρόχειρον ήμισιας, γαρμαλλώμεν τόν σφύριμα διά τέρου, όπως προκλήσωμεν έμιστόν, ή διδομεν να πιη θερμιν ύδωρ εντός τού όποιου διαλύσαμεν όλίγον πάχος κρέμας ή στέαρ, λίπος, ή οίον ήμισιας ήμισιας έχομεν ενώπιόν μας, ή θερμιν ύδωρ μεμυγμένον μετ' άξου, ή εν κοχλάκιον μουστάρδας, διαλυόμενης εντός θερμού ύδατος. Συγχρόνως επιγύνετε ψυχρον ύδωρ επί της κεφαλής, ραπίσεται δέ διηνεκώς τήν κεφαλήν και τό πρόσωπον μετ' βεδωγμένου χειρομάκρου (πετσέτας), όπως διαλύσεται τό βλακώδες και προκλήσεται τήν κισθώσιν άναρσίησιν, αούτο δέ, ει δυνατόν, διατηρήσεται τόν δηλητηριασθέντα δικαίως έξωτόν. Βαθύτατος κωρρας και πολύ δυνατόν τήν, δύνανται να προκλήσεται τά έλθέρια τού όπιου άποτίλειματα.

Τά συμπτώματα και ή θεραπεία τού δηλητηριασθέντος διά της ένδροσ χλωριλάης εινη τά αούτα τού όπιου.

Η στρυγίνη προξενεί σπασμούς, όλόν τό σωμα σκληρύνεται και εύθόνηται, αι κνήμια υθθόνεται προς τό έξω και εν μέρι μύρονται. Όταν ή στρυγινική λαμβάνηται εις μεγάλην δόσιν εινη και διουριτικό, τότε τό σωμα κώρησεται και ύπερην ιστάται επί τού όπισθεν της κεφαλής, και τώ πτερον. Οι πόνοι εινη ροβεικοι, ο νους καθαρός, ο σφυγμός και ή άναρσιη ρίχνονται ως δικαιουμένοι. Δια τό δηλητήριον τούτο έχομεν άναρχομιάικα τό πτητικόν αλάς (Sal volatile) διδομενον εις εν μικρον κοχλάκιον τού κωρ ή εν και ήμισια τό πολύ άναίκατον με δύο μεγάλη κοχλάκια ύδατος. Και τό πνεύμα τού γλωρισφοριου (Spirit of Chlorofom) δέκα πέντε έως είκοσι σταγόνες εν τή αούτη ποσότητι τού ύδατος.

Τό πρωσιόν όξυ εινη ίσως τό δραστικώτερον όλων των προρηθέντων δηλητηρίων. Ως προς τήν ένεργείαν του, εινη τό ταχύτερον πάντων, ώστε εντός ένός τετατότου της ώρας, άρ' ής στιγμής καταπίωμεν τούτο θανατοφόνως επανεργεί. Άμα τό καταπίωμεν κισθάνομεθα πνιγμών παρακοιουθόμενον μετ' σπασμών, άναρσίησας και μυωνικής άδυναμίας.

Η καλλιτέρα θεραπεία εινη ψυχρον ύδωρ εις τό πρόσωπον και τά άκρα τού σώματος ή τεργνητό άναρσιη, ήμισιας, ήν νά άναρσιησιν τις διά της ρινός, ή αλάς της Άγγλίας ή οίον δέποτε άλλο σποδρόν άλας. Ηολλοί των μεγάλων ιατρών θεωρουσιν, ότι εν τοιαύταις δηλητηριάσεσιν ήμισιας τού υδρωχλωρίτου βοήθει και ποτή δέν βλάπτει.

Τά άνοθα άντιφάρμακα δέν εινη προς άνακτατίσασιν των ιατρών, εινη μόνον όπως τά μαγειρησθένμεν μέχρι της άρρίσεως τού ιατρού ήμων. Πρίπει δέ πάντοτε να έχομεν έπ' όφει ότι εις έλας τας περιπτώσεις των άναρχομιάικων πρίπει να δοθώσι ταχιστα διάτί όλίγων λεπτόν βραδύτης δυναται να ρέρη τόν θάνατον, τόν όποιον διά της δραστηριότητας δυναμειθα να άπορρουμεν.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Τὸ πολιτεῖμα

Ὅλην ὑπέχει οὖτος ἡ κομπόλις ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν μέρει τῶν ὁποίων δὲν θέλει ἰδεῖν τὰ ἔρειπτα ἐπαιχλῆς ἢ φροῦδος ἐπὶ ὑψημῶν τιμῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὀχθρῶν τῶν ποταμῶν καὶ περὶ τῶν ἐπιγορησῶν αὐτῶν τοιῶν πάντως σχεδὸν θέλει εἶναι τὰς παλαιότητας τοῦ μέριος ἐκεῖνου οὐκίας. Καθ' ὅσον δὲ αὐτὴν καὶ τὸ ἐμπόριον ἤρχαντο μόνον ἐκείνη ἐν τῷ τόπῳ καὶ ἀνακλιῶσαι, οἱ κάτοικοι αὐτῶν τῶν συναικῶν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιποτήσαν. Ὡστε ἡδυνηθήσαν ἢ ἀγοράσασιν παρὰ τὸν λόρδον αὐτῶν καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως μεγάλου προνομία καταστήσαντες αὐτὰς ἀνεκτίρητας κοινότητας. Ὅθεν ταχέως ὡς ἐν τῆς πατροπαράδοτου ἀρχῆς, ἡ ἐνομιμύνησα, κατίστα ἐπάναρχος καὶ συλλεβηθεῖς τῆς ἐκείνων εἰς τὸ Μέρη Συμβούλιον, οὐχὶ ὡς βασιλεῖς, ἀλλ' ὡς ἐλεύθεροι πολῖται. Διὰ περὶ οὖτως λόγους οἱ ἀνεκτίρητοι ἰδιοκτῆται γαίμων, ὧν τὴν πρῶτον ἐκ καταστάσεως δουλείας ἐνοικιόκρατος ἦδη, εἶχον ἢ ἀντιπροσωπεύουσι ὑπὸ ἰσοπόσιν ἐξ ἐκείνης ἐπαρχίας ὑπ' αὐτῶν τὸν ἴδιον ἐκλεγόμενον, ὅπως ἐξουσιοδοτήσαντες τὸν βασιλεῖα ἐν εἰσπρατῆς τὰς ἀναγκασίας συνεσιόχους παρὰ τὸν πλοῦτον αὐτῶν συναδέσφους. Ἦ ἀκαθάρτη ἵσχυρ, καθ' ἣν τὸ βρετανικὸν πολιτεῖμα ἔλαβε τὴν μορφήν ταύτην, εἶνε ἀντικειμένου μεγάλων συζητήσεων. ἀλλ' εἶνε δεξιόν, ὅτι κατὰ τὴν βασιλείαν Ἐρρίκου τοῦ Γ', ἧτοι κατὰ τὸ ἐτος 1265 Simon de Montfort, Κύριος τῆς Leicester καὶ ὑπουργὸς τοῦ βασιλέως ἐξέδοκε διατάχας ὅπως ἐκλεγθεῖσι δύο ἰσοπότοι ἐξ ἐκείνης ἐπαρχίας, δύο πολῖται ἐξ ἐκείνης πόλεως, καὶ δύο δημοῦται ἐξ ἐκείνου δήμου, ὅπως μετὰ τὸν ὁμοῦ των ἐργασιῶν τοῦ μεγάλου συμβουλίου τοῦ κράτους.

Κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἐδουάρδου Α', ἐφῆρθη ὁ παρῆγιμος νόμος, ὅπως οὐδεὶς ἐπαιχτικὸν νόμος ἄνευ τῆς συνηνωμένης ἐγκρίσεως τῶν λόρδων καὶ τῶν πολιτῶν. Κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἐδουάρδου Γ', ἐκρήκθη, ὅτι οἱ νόμοι γίνονται τῶν συμβατιέμεν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κοινότητων, αἵτινες διὰ τῶν παρκορησιῶν βασιλικῶν προνομίῳ ἀνεγνωρίθησαν ὡς μὴ μὴ τῶν ἐκείνων τῶν βασιλέων καὶ μετὰ ταῦτα διὰ νόμου ἐσαρχήσαντες κατὰ τὸ ἐκαστον πλείονος ἐτος τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοῦ νομοῦ ἐκκροῦται. ὅτι οὐδεμίαν χρηματικὴν βοήθειαν ὀφείλει νὰ ἐισπράττειται ἄνευ τῆς ἐλευθέρως θελήσεως καὶ συγκαταθέσεως τῶν ἀρχιεπισκόπων, βασιλέων, ἰσοπότων, δημοτῶν καὶ ἄλλων. Ἐλευθέρως τῆς χώρας πολιτῶν. Ἀνεκρῶτος τοῦτο ὅπως δεῖξαι ἐκ τῶν ὀχθρῶν ὀφείλει νὰ ληρῆθῃ ἢ συγκαταθέσεως ἢ ἀρχῆ ἢ καθήκοντος εἶνε, ὡς εἶπον, ἀρχαιοτάτα. Ταιουτρόπως ἢ τὸν πολίτων ἐξουσία ἀνεγνωρίθη ἐν τῇ κυβερνήσει τῆς χώρας.

Πολὺς καιρὸς ἔχρησε πρὶν ἢ οἱ λόρδοι καὶ πολῖται χωρισθῶσι ἢ ἀλλήλων καὶ συνεσιόχουσι ἰδίᾳ, καὶ πρὶν ἢ ἐρισηθῆ ὅπως ἐκαστον τῶν κοινότητων ὑπέσθη εἰς ἐιδίκα διατάξεις καὶ ἐκτελεθῇ εἰδικὰ καθήκοντα ὡς εἶχε νῦν τὸ πρῶτον. Κατ' ἀρχὰς ταῦτα συνεσιόχον ἦσαν ἐν κοινῇ συνεκτικῆς καὶ τοῖς ἐπισημοῖς νόμοι ἐφαρμόζοντο εἰς ὅλον τὸ βασιλεῖον ἐν γένει, ἐκαστον ὅμως πᾶν προκηρυσσόμενον κοινότητων ὑπεβάλλον ἐκείνῳ εἰς ὁρισμένους πόρους καὶ οὐδεμίαν εἶνε ἔχρον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἐπιδηλοσόμενων. Ἦ φρολόγηται τῆς χώρας ἀποκτεῖται νῦν ἐντελῶς εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων.

Ἐπὶ πολλὰ ἐτη τὸ κοινοβούλιον ἐργαζόμενον εἰς τοὺς τῆς Ἀγγλίας βασιλεῖς ὡς ἄπλοῦν ὄργανον πρὸς φρολόγηται τοῦ λαοῦ. Συνεκαίεται μὲν ὁσάκις ὑπέσθη ἀναρχῆ χρημάτων, διακλιετο δὲ εὐθὺς ὡς ἐχρονόγοντο οἱ ἀπαιτούμενοι πόροι. Ἐνὺστε ἤρνετο νὰ πληρωθῇ τὸ βαλάντιον τοῦ βασιλέως μέχρι οὗ ἀνεῖτο τις νόμος καταρτήσεται. ἀρχαίαι τις συνέθετα ἀνεῖτο ἢ ἐχρονόγηται ἢ βασιλικὴ ἐγκρίσις εἶνε νῦν τῶν νόμων. ἀλλὰ πολλὰί περιήλθον γενεαί πρὶν ἢ ἀρῆσται τῆς κατὰ καθήκον φηρσίσεως καὶ μεταρρῶμισης τῶν νόμων.

Ἠκολούθησα τὴν πρῶτον τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεῖματος μέτρα τοῦ κράτους τούτου, ὅπως παραστήσῃται ὡς ἐλαβε τὴν μορφήν, ἢν ταῦτο

νῦν εἶναι, καὶ οὐχὶ ὅπως παραστῶ ὦσαν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ. Προβλεῖται νῦν εἰς βραχέων τινας πόνους τὸν δικαιοκτῆτων καὶ τῶν προνομίων, τὰ ὅποια οἱ Ἀγγλοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπέσχεσαν κατὰ τὸ χρονονικὸν διαστήμα, τὸ ἵστοιον διατρέλλον, καὶ τῶν ὁποίων οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων ἀπολαύουσι τὴν σήμερον. Ἀπεικείθησαν δὲ ταῦτα διὰ μακρὰς ἄλλ' ἐπιμένου ἀντιστάσεως κατὰ τοῦ βασιλικῆς δεσποτισμοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀρσιώσεως, μεθ' ἧς ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ποσεικαλλήθη εἰς τὸν ἀρχαῖον τῆς χώρας νόμον καὶ διὰ τῶν περὶ κυβερνήσεως ἀρχῶν, αἵτινες ἐπικράτησαν πρὸ τῆς νορμανδικῆς κατακτήσεως. Οὐτῶν οἱ Μέρη Χάρτες, ὅστις θεωρεῖται πολλαίαι ὡς δ η μ ο υ ρ γ α ε κ α τὰ δικαιοκτῆτα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀγγλων, ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἄλλως ἀνεγνωρίσε καὶ ἐκράτησε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ δικαιοκτῆτα, ἔτινα καὶ πρότερον ὑπέσχηον. Τούτ' αὐτὸ συντέθη καὶ ἐφ' ὅπως τὸν περὶ τῶν δικαιοκτῆτων νόμον (Bill of Rights).

Ἦς ὑπόθεσις τοῦ Ἠνωμένου βασιλείου γεννᾶται ἐλεύθερος. Δὲν δύναται νὰ πολεθῆ ὁ δούλος, οὐδὲ δύναται νὰ θανατωθῆ καὶ ἐξορισθῆ, νὰ ἐκποσθῆ ἢ νὰ φυλικισθῆ, εἰμὴ διὰ ἀποπέσεως δικαστηρίου τῆς. Ἔγιε τὸ δικαιοκτῆτα νὰ κατοική ἐν οἰκηθῆσται μέρει τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπιθυμῆται καὶ νὰ ἐγκαταλίπη αὐτὴν ὅταν θέλῃ. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐγγίστη τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ διατάχῆς τοῦ νόμου. Δύναται ἢ ἀπευθῆν ἀναρχῆς τῷ ἐγγεμόν ἢ τῷ κοινοβούλιῳ. Δύναται νὰ προστρέφῃ εἰς τοὺς νόμους, καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀναρῆθῃ αὐτῷ τὴν ἐκ τούτων θεράπεια. Διὰ τὸ ἀνεκρῶτος νόμον τῆς Ἀγγλίας καὶ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Habeas Corpus, κύριος δὲ διὰ τοῦ περιήγιμου νόμου τοῦ φηρσίθησις κατὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Καρόλου Β', καὶ ὀνομαζόμενου Habeas Corpus Act) πᾶς ὅστις φυλικίετα ἢ περνομένῳ προσωποκτενέται δύναται ἢ ἀπακτίρηθῃ δικαστικῶν ἀδειαν, δικαιοῦσαν αὐτὸν νὰ μετενεθῆ εἰς δημοσίαν συνεδριάξον δικαστήριον, καὶ ἐκεῖ νὰ κληθῇ τὸν λόγον τῆς φυλικίσεως ἢ ἀρκτήσεως αὐτοῦ, καὶ ἐάν ἂν ἰσχυρῆ ἢ ἀποδείξῃ ὅτι περνομένος ἀρρήθῃ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, δικαιοῦται ἢ ἀπολυθῆ. Κατὰ τὸν ἐπίσης περίσημον περὶ τῶν δικαιοκτῆτων νόμον (Ἠφρσίθησα τὸλίγον μετὰ τὸν ἀνάθεσιν τοῦ Ρουλίεμου καὶ τῆς Μαρίας εἰς τὸν θρόνον τὸν κενωθέντα ὑπὸ τοῦ Ἰακώβου Β') ἢ τοῦ κοινοβουλίου ἐξουσία καὶ ἡ τῶν αὐτῶν ἐλευθερία ἐσαρχήσανται ὡς ἐξῆς. Δ' αὐτοῦ δικαιοκτῆτα.

1. Ὅτι ἡ δικαιοκτῆται ἐξουσία τοῦ ἀναστελῆναι τὴν ἐνέργειαν τῶν νόμων, ἢ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, διὰ βασιλικῆς θελήσεως, ἄνευ τῆς συναικίσεως τοῦ κοινοβουλίου, εἶνε παρνομῶσι.

2. Ὅτι ἡ δικαιοκτῆται ἐξουσία τοῦ ἀπαλλάττειν τινὰ τῆς ἐνέργειας τῶν νόμων, ἢ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν διὰ βασιλικῆς θελήσεως, ὡς προσάτῃ τὸ ἐνέειντο, εἶνε παρνομῶσι.

3. Ὅτι ἡ ἐξουσία, ἢ ἐναρῆθησα πρὸς ἰδρύσιν τῶν δικαιοκτῆται ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἐκλεγκτοσῶν ὑποθέσεων (τῆς Ἰδρῆθησις ὑπὸ Ἰακώβου Β') καὶ οἰσασθήποτε ἄλλας ἐπιτροπῆς ἢ δικαστηρίου παραπλησίσις φησίσε, εἶνε παρνομῶσι καὶ ὁσάρα.

4. Ἠίστηρατῆς χρημάτων πρὸς χρῆσιν τοῦ Στέμματος ἐπὶ τῷ ἔθῳ ὑποθεταίμενον προνομίῳ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ κοινοβουλίου, ἐπὶ πλείονα χρονον καὶ σκοπῶν ἄλλον ἢ τὸν ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χώρας ἐγκριθόμενον εἶνε παρνομῶσι.

5. Ὅτι εἶνε δικαιοκτῆται ἐκαστον ὑπακόου ν' ἀναρῆσται εἰς τὸν βασιλεῖα καὶ ὅτι πᾶσα καταδωξὴς διὰ τοιαύτην ἀναρχῆν εἶνε παρνομῶσι.

6. Ὅτι ἡ στρατολογία ἢ ἡ τήρησις μονίμου στρατοῦ ἐντός τοῦ βασιλείου, ἐν καιρῷ εἰρήνης, ἄνευ τῆς συναικίσεως τοῦ κοινοβουλίου, εἶνε παρνομῶσι.

7. Ὅτι οἱ διακροῦόμενοι ὑπόκοι τοῦ βασιλείου δύναται πρὸς ὑπερπλήσιν αὐτῶν νὰ φησῶσιν ὕλα ἀρῆζονται εἰς τὴν κοινωικὴν αὐτῶν θέσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου. (Ἦ παρῆγγραφος αὕτη ἐκτενέται νῦν εἰς ὅλας τοὺς ὑπακόους τοῦ βασιλείου, τῶν καταπεσιόχων νόμον τῶν ἀφορῶντος εἶνε τοὺς καθολικοὺς καταρῆθῆτων).

8. Ὅτι ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ κοινοβουλίου ὀφείλει νὰ εἶνε ἐλευθέρη.

9. Ὅτι ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, καὶ αἶ ἐν τῷ κοινοβούλιῳ συζητήσε δὲν ὑπέσθη εἰς τὴν ἐξέλιγξιν ἄλλον δικαστηρίου εἰμὴ τῆς τοῦ κοινοβουλίου. Ἀκολούθηται.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἦ Νεξ Φολανδία ἀνακλιθῆται τὸ 1197 ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Καρόλου. Κατ' ἀρχὰς ὀνομαζῆτο Πόρκα-Βιστα, μετὰ ταῦτα Μπακάλια, νῦν δὲ Νεξ Φολανδία. Ἐπισηθῆ ἢ ἕως ἡμετέρας ἔσταντο ἐκεῖ ὁμοῦ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς μεγάλης αὐτῆς Ἠπείρου.

Κατὰ τὸν διαστήμα τῶν ἐκαστησαίων τελευταίων ἐτῶν τὸ μήκος τῶν σιδερόδρομων τοῦ Καναδῆ ἐπολλοπλασίθη, ἔλαξε δὲ τῶν σιδερόδρομοι τῶν Ἠνωμένων Πολιτεῶν δὲν ἤδῃσαν εἰμὴ τετρακίαι. Οἱ ὑπὸ κατασκευῆν δὲ μέτροι τῆς 1ης Ἰουλίου 1891 εὐρεσόμενοι σιδερόδρομοι εἰς Καναδῆ ἀνέρχονται εἰς 13,356 μίλια, ὅσιν, πρακτικῶς ἐν μίλιον διὰ τοὺς 100 κατοίκους, τοῦτ' ἐστὶν ἡ ἀναλογία εἶνε μεγαλειτέρα τῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτεῶν.

Παρατρέφῃται ὁτι τὰ καρδιακά νοσήματα ἐπικροῦται περισσότερο εἰς Βαυαρίαν, κυρίως εἰς τὸ Μόναχον, ὅπου γίνονται μεγάλα κατακόλλησις τῆς καρπῆς. Ὑπολογίζεσται ὅτι ἐκαστος ἀνθρώπος πίνει 565 λίτρας κατ' ἔτος.

Τὸ καρῆθον ἔτος ἡ ἐξαγωγή τοῦ τσίβου ἐκ τῶν Ἰνδοῖν ἀνῆλθεν εἰς ἐκατὸν δύο ἐκατομύρια λίτρας, ἐνῶ τῆς Κίνας ἀνῆλθεν εἰς μῶνον ἰσοδύναμον τίσασαι, τῆς δὲ κίπου Κίνας τετρακίαιοντα καὶ ἧμισυ ἐκατομύρια.

Εἰς τὴν Μεσημβρινῇ Ἀραβίᾳ κατασκευάζεσται φηρῆθῖν διὰ τῶν ἰσοπῶν τῆς στεροκοκκίλου ἀναμικρῶσαι μετ' ἄλλων, καὶ τῶν κροκῶν τοῦ ὄσου, τὸ ὅπῳν καλλιεῖται ἀρακίκα ὅσῃ δὲλεῖται. Κατὰ τὴν μακροίαν πολλῶν εὐρωπαϊκῶν θεωρεῖται ἡ ὀλεῖται αὕτη νοσημῶσι καὶ φηρῆθῖν τῶν εὐρωπαϊκῶν.

Ἦ Γουότα-Πέρκα ἧτοι τὸ λεγόμενον Καουτοῦ καθ' ἐκῆστην γίνεται σπᾶνον, ὡστε προβῆσται. ἔτι δὲν ὅτι ἐπακτίση οὕτε διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ὑποβυθίων τηλεγραφῶν. Ὅθεν ἤρχεται νὰ γίνεσται ἔρευνα περὶ ἀνακαλύψασαι νέον πηροῦν τοῦτο.

Αἱ νέαι στατιστικαί τοῦ Καναδῆ δεικνύουσιν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν ἀγγλων εἰς 1,839,164. Τὸ 1881 ὁ πληθυσμὸς ἦτο 4,324,810 ἧτοι αὔξησις 10 ἐτῶν ἔνδεκα τοῖς ἐκατόν.

Ἀνακλιθῆται περὶ Γερμανῶν ἀρκατεκτόνων ὅτι ὁ Τίρκος μετὰ τῶν πλείων σκευρῆσαι καὶ ἐξείνηται. Δὲν τῆς ἀνομοῦ θέσεται εἰδικα μετὰ τῶν Τίρκου καὶ τῶν πλείων εἰς τῆς ἐπέρας τῶν εἰκῶν ἢν ἀπερνοῦται τὰ δυστηχῆματα.

Ἦ ἱεραὶ τῶν πηροῦν ἐν Λονδίνο ἔρχονται ἐπίσταν μεγαῖται πρῶτους πολυκρῶσι ὀκονομείναι τῆς ὑψηλῆς τάξεως καθῶς καὶ τῆς εὐπορεσίας μετακίσι ἔγνοντο συνδραματαί εἰς αὐτῆν. ἀπεισῆσαι δὲ ἰνῶ οὐδὲν μῶσις τῆς ἱεραίης δύναται νὰ φηρῆ τὸ περὶ πηροῦ τὸ ὅπῳν δὲν ἐρνευθῆ διὰ φηρῆθῖν, ἐκῆς τῆς στεροκοκκίλου.

Πρὸ τῶν ἐτῶν ἑξῆστων, ὅτι ἀνὰ πρῶτον ἔτη ἤρχετο μία νέα γενεα, μετὰ ταῦτα ἡ νέα γενεα ἤρχετο μετὰ τριακονταί ἔτη ὁσῶρον κατὰ τὰς στατιστικαί ἐπισηθῆ ὁ ἀνθρώπωνος φησι ἐπακκίθη, ἢ νέα γενεα εἶνε μετὰ 34 καὶ 42 ἐτῶν.

Εἰς τὴν Γερμανίαν τῶν Ἠνωμένων Πολιτεῶν ἡ μέτρα μῶσις οἰκονομῆται ἀπαραμῆσται εἰς τοὺς ἑταῖρους ἐν ἑτέρῳ εὐρῆθῖ ἀπᾶς μεσομένῳ ἀπαρῆσεται εἰς αὐτὸν διὰ πάντας ἡ ἐξέκαστες τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἐν τῇ ἐρμῆνῃ πλίεται.

Γίνεσται ὅτι νέος ὀδηγῆσται ἐκ γλυκοῦ θωραξ ἀνακλιθῆται εἰς Ἀσῆσταιν, τὸν ὅπῳν ἡ αὐστηριακὴ Κυβερνήσις εἰσῆρχαν εἰς τὸν στρατόν τῆς. Ὁ θωραξ οὕτος περιτυλοσόμενος πλίεται ἐντός μικροῦ στρατηιωτικῶ σᾶκου.

Τὸ σύνολον τοῦ ὕλακο τῶν σιδερόδρομων τοῦ Καναδῆ συνίσταται ἐκ 1771 ἀμορμῶν, 80 τῶν ὀπῳ ἡμῶν, 800 πρῶτες κλάσεις ἡμῶν, 604 δευτέραι, 525 τριτοδρμῶν, καὶ τῶν κατ' εὐσταίαν τετροδρμῶν, 32,381 πρῆς μεταρρῶν ζῶων χωρητικῶν καὶ ἐκ 3,288 ὄμαζων πρῆς μεταρρῶν λιθινοδῶων.

Αἱ στατιστικαί τοῦ τῆς μέτρος τῆς Γεωργίας τῆς Ἀγγλίας δεικνύουσιν, ὅτι τὰ καλλιεργῆθησα ἀγγλικὰ πλῆθη (ἐν πλείονος τίσασαι στέρματα) μετ' ὅσον ἀνέρχονται εἰς 3,307,277. Τὰ καλλιεργῆθησα μετ' ἄνευ ἀνέρχονται εἰς 2,112,798. Τὰ καλλιεργῆθησα μετ' ὀφῳμῆν εἰς 2,899,129. Τὰ καλλιεργῆθησα μετ' ὀφῳμῆν εἰς 532,794. Καὶ τὰ καλλιεργῆθησα μετ' ὀφῳμῆν πρῆς κατασκευῆν τοῦ ζῦβου 56,148 πλῆθη. Αἱ στατιστικαί αὕται ἀφορῶσται ὑπὸ τὸν Ἰανουάριον ε.ε.

Ο ἰ. Τρουβὶ κατακίσεσται βακτῆρῶν φηρῆθῖν ἧς τὸ μήλον συνίσταται ἐκ γροῦθῶ ὕλου περιέχοντος μικρὰν φηρῆθῖν λιγυρίαν, ὡ δὲ μετ' ἀνεμοῦ τῆς παραρῆθῖ τῶν φηρῆθῖ φησι εὐρῆσται ἐντός τῶν φηρῆθῖ τῆς βακτῆρας. Διὰ ταῦτα δύναται τις νὰ φηρῆθῖ ἐντός σποσεινων μερῶν καὶ ἀναμικρῶσαι ἐντός τῶν ἡμῶν τῶν σιδερόδρομῶν τῆν Νέξτα ἢ ἐπαρῆθῖ τῶν Νέξτα ἐντός τῆς κατοικίας τῶν ἀνῶν αὐτῶν καὶ ἀνῆρχεται τὰς κλίμακας τῶν ἄνω κατοικῶων.

3 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ - ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760 - 1856.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ. Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ. - ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἦ Μονὴ τῆς Πολυίας. (Συνέχεια)

Διάφορα πανορῆ καλλία, εἰς ὑψηλῆς τετραγωνικῆς πῶρης καὶ ἐτέρως κληνρῆς, πλῆθ ἀπολήγον εἰς ἔρρῆθῖ κοινῆ, ὕψοντο ποτε ὡς σκίαται ἄνω τῆς μονῆς. Περιεβάλλοντο δὲ ταῦτα πάντα τῶν ταίρους ἀνεγερούσῃ.

Μικρῶς ἦτον ὁ κὸς, ἀλλ' αἱ παρῆται τῶν τοίχων αὐτοῦ ὡς καὶ αἱ τῶν πύργων ἦσαν ἐστολισμέναι ἐκ χρῆσῳ στήλων, λίθων καὶ ἀναγλύρων ληρῆθῖων ἐκ τῶν λευθῶν τῆς Ἀπολλωνίας. ἄνω ἀπευθῆμιζον ἀρκατῆσιος πλῆθ, περὶ ἧς οὐδὲ καν μόναι ἐπισηθῖ τις τῶν ὄθεν τῶν ἀναρῆθῖων.

Τούτων, ἔλλασετ' ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ τοιχοῦ εἰς ἀναγῆσιν ἄνευ ποδοκατοικῆς γονοπεσιόχων καὶ ἰσπευθῖον κατὰ μνησίκα, ἔτερον δὲ προσωποκτενέται νὰ ἀποσπᾶσται τοῦτον ἀπὸ τοῦ θωματός του.

Ἠολτικῆ ἐξείσημῆται καὶ ἀμάκτος μέτρα τοῦ νῦν, ἐμαρῆται, ὅτι τὰ ἀγαλλμακα εἰνῆ αὐτῶν εἰς τὴν ἡσορῶτον τοῦ νῶου τῆς Ἀπολλωνίας.

Ἐπὶ τῶν ἰδίων τοιχῶν ὑπέσχετο πλῆθος ἐπιστῆσιον ἀρκατῆσιος καὶ οὐχὶ μακρῶν τοῦ μοναστηρίου ὕψοντο πέντε ἢ ἔξι δουρικὰ στήλαι ἐκαστῆτες περὶ τοῦ πῶθου ὕψος ἔχοντες ἐντός ἰσοπέδου γῆς τεσσαρῶν τετραγωνικῶν ὄριων ἀρκατῆσιος, καλυπόμεναι ὑπὸ σκῆνον καὶ γῶμας καὶ τῶν μαρμῶων, μαρμῶων τῶν θῆσιν τοῦ νῶου τῆς Ἀπολλωνίας. Ἀρκατῆσιος ἄνευ πλῆθους μῆσῳν ἐκ τῶν στήλων ἐκείνων (ἢ ἢ ἄλλῃ τῆς ἀρχαιότητος, ὀσῖοι περὶ τὸ 1800 ὁσάσασται τὸ πλῆθος ὄριων Βερατίου μετακίσεσται σκερῆθῖν εἰς τὴν πλῆθ ἐκείνην πρὸς σπολιστῆν τὸν σκερῆθῖ του, πᾶν ἀχῆσειρῆσιν πρῶτον τῶν ἐρείπιων ἐκεῖνων.

Ἀρκατῆσιος εἰς τοὺς ἀρχαιολῶσιος τὰς περῆσαι ἄρκατῆσιος πηροῦ πρῶτα τοῦ σποδοκίτου τοῦτο μέτρο, ἱστορικῶν μετῆροις τῆς ποτὶ κλασικῆς Ἑλλάδος προηροῦσαν εἰς τὴν διῆγησῖν μας.

— Πού εἶνε ὁ Χρῆστος; ἤρωτησεν ὁ Μοναχῶς.

— Μήτρα στῆ Καρθευναία μετ' ὄσον ἀγῶ... ἢ Παναρῆ τῶν βερλῆσις.

— Πᾶρε τούτο τὸ φηρῆσται καὶ κλειστο σ' ἄνω καλλί! δὲς τὸ κομῆται φησῖν νὰ φῆθῃ καὶ μὴ τὸ γηῆθῃς γηῆται λῆγει πῶς εἶνε ρομῆσιόουλο... κλειστῆ καλλῆσται, προσέθεσε μετὰ ταῦτα μετ' ἐπιτακτικῶν καὶ συνῆμα χρῆσιος ὄρουσ' καίε γῆρῆσται καὶ γῆσιος ν' ἀναρῆθῖ τὸ κανόλι καὶ τὰ φηρῆσται τὸ κομῆναροῦ γηῆται ἀρχῆσε πολλὴ νὰ φηρῆθῖ ἀγῶς... ὀθῳμῆται μετ' ἡσῆται ἀρχῆται ἀνάρα... ἄκουσε τὸ πῆλας πῶς βερῆσται... Τὰ καρῆθῖ ἄν δὲ θεωρῆσται τὸ σινῆλλο μορῆται νὰ καρθεουακῆσθῳ.

Ὁ καλλῆσται πρῶτῶν ἀπαιτεῖται ὁ Μίσιος, ἧρον ἄνευ νεῖστας πῆλοριου ἀνασῆματα, ρομῆσιος μετ' ὄσον καὶ μέλανα πῆγωνα! ἐπειθὲ δὲ εἶνε ἔν ἐκ τῶν κυρίων προσωπων τῆς ἱστορίας ταύτης, ἀρίνομον τῆν λεπτορῆθῖ περιήραθῖν αὐτοῦ εἰς πρῶτον ἄλλον περίστασιν περιήραθῖνον, μόνον νὰ εἰπωμεν ἐνταῦθα ὅτι ὀνομαζῆται παπῶτα-Ἐθῳμῆσιος, ὅτι ἐξείνηται γῆθῖ Σακελλῆσιος ὄλη. ὄσομῆσται ἀναρῆσται καὶ ἐφῳ ἔλαβε τὸν πῆθῖ ἀπὸ τῶν βραχίλια ἀπῆλθεν, ἔλλασεσαν αὐτῶν εἰς ἀσφαλῆς μέτρα καὶ ἐπέστροφῆν ἐν ἀπαρῆθῖ κατακῆται γηῆθῖ. ἄνευ σ

3 ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
—
ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.
—
ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ
ΥΠὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἡ κόμησα Λουίζα Δε Βέρ Λαζακό

Ὁ ὑπέρτης Μούλερ, ἀνὴρ ἀγίως, προσώπου ὑψηλοῦ σπουδαίου ἀνάστηματος, εὐρέως γνώστης, καὶ εὐρανοῦ παλαμῶν, θέσις ἐπὶ τῶν ὧμων τοῦ τοῦ ἐλαφροῦ, κίβδηλον τοῦ κ. Πατρόκλου, καὶ ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ τὸν στρατιωτικοπολιτικῶν μανδύων του καὶ προσηρῶν ἦσαν ἐπὶ τὴν πρὸς τὴν νεὰ δωμάτια αὐτοῦ.

Ὁ περιγητής ἦμῶν ἐκ τοῦ ἑσπέρου κατέβη εἰς τὸ ἕσπερον. Ἠλλάξεν τὸν πενήντην κοίτην του ἀπὸ τῶν λαμπρῶν δωμάτων ἄνω τῆς ἐλαφροῦς συρμῶν περὶ τῆς ἡμερησίας ἢ ἑβδομαδιαίας πληρωμῆς των.

Ἐνταῦθα μετ' ἑλπίων προσεβόησε αὐτῷ λαμπρὸν γεῖμα γαλλικῆς μαγειρίας, ἔφραγον αὐτὸ, ἔπειτα βραδικὰν Βορδαγαλαίου οἴνου, καὶ ἐπὶ τέλους ἀνάψας χάρτινον ἀναφῶν ἐκ τουρκικοῦ καπνοῦ, ὀρθῶν, περιουλιχθῆναι τὸν μανδύον του, καὶ διέρρηξεν ὡς πανηγυρικῶν μὲ βήματα μεμαρμημένα τὸ δωμάτιον ἐν διακοσμῆσι ποιητικῆς.

Πλειστοκίως ἐστὶν ἀπέθανεν πόλεμος κατόπιν τοῦ ἐκείνου θεώμενου. Μεταφράσει ἀκατάστατος τὰ βλέμματα ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τοῦ ὠραίου δωμάτιου του, ἐπεξεργαζόμενος λεπτομερῶς τὰς εἰς ἑκαστηρίου αὐλίας, τὸ βραβελικὸν τάπητα, τὰ ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἐστίας καλλιτεχνήματα, καὶ περὶ τῶν ἑσπερῶν τὴν διάνοιαν ἐπὶ τοῦ βαλάντιου του...

Ὁ κ. Πατρόκλος Σκοπελίδης ἐνταῦθα ἠρῶν ἡσυχάζει, ἀιδοῦσάσαν καὶ εἰδος λιποθυμίας σχεδὸν ἀκριακῶς. Πλὴν συντόμως πάλιν ἡ φωνάζει αὐτοῦ διανοητικῶν, ἀνακηρῶντες ἐπὶ ἐκείμῃ τῶν ἐπιστολῶν συστατικῶν πρὸς τοὺς μεγαλέμπορους καὶ γενναίους ὁμογενεῖς τοῦ Λονδίνου.

Τοὺς συλλογισμοὺς τούτους διέκοψεν αἰφνίως σειρήνη φωνῆ ἐκ τοῦ πλησιόχου δωμάτιου, ἀδοῦσα καβακίαν τοῦ μελοδράματος τῆς Σαμουέλης.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἠλεκτρίσθη, ἠρῶν ἡσυχάζει συνταραμένῃ ἐκ ποικίλων συγκινήσεων, ἐπακούων τὴν κερὰν ἐπὶ τοῦ διαχωρίζοντος αὐτὸν τοίχου ἐκ τῆς τραγουδοῦς σειρήνης, καὶ ἔβαινον ἐκεί ἀκίνητος ὡς πρὸς τὴν κεντημένην. Συντόμως ἀνελθὼν εἰς δάκρυα νευρική εὐαισθησία.

Μετὰ τινὰ λεπτὰ τὸ ἄσμα ἔπαυσε καὶ ὕψηλοι γέλωτας καὶ κωχάροι ἑστέρας γυναικείας φωνῆς διεβόησαν τοῦτο. Εἶτα ἠμύλιαν ψυχοφασίαν καὶ ἠρῶν ἡσυχάζει ὡς πρὸς τὴν κερὰν ἐπὶ τοῦ διαχωρίζοντος αὐτὸν τοίχου ἐκ τῆς τραγουδοῦς σειρήνης, καὶ ἔβαινον ἐκεί ἀκίνητος ὡς πρὸς τὴν κεντημένην. Συντόμως ἀνελθὼν εἰς δάκρυα νευρική εὐαισθησία.

Ὁ κ. Σκοπελίδης προσηγορευόμενος ἐκ τοῦ ἀκαίου μέλλοντος καὶ τῆς διαφθορῆς αὐτὸν μελαγχολίας, δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὰ περιεχόμενα τοῦ γειτονικοῦ δωμάτιου. Παραδόνθῃ αὐτῇ εἰς τὴν ἰδέαν τῶν πολιτικῶν καὶ ἔθνικων σχεδίων του, αὐτὰ ἐρανάζετο ὅτι ἦδυνάτο ἐν Ἀγγλίᾳ συντόμως διὰ τῶν ὁμογενῶν νὰ πραγματοποιηθῆναι.

Ἦτο σχεδὸν ἡ ἑνάτη ὥρα, ὅταν ὁ ὑπέρτης Μούλερ, εἰσελθὼν τὸν ἠρώτηεν ἐν ἐπιθυμίᾳ νὰ λάθῃ τῆτον.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ ἄρχος ἡμῶν, μ' ἀνοχοῦν εἰς τὰ νεύρα καὶ δὲν δύναμαι νὰ κοιμηθῶ ἔγω σποδὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὴν κλινὴν ἑσπέρια, διότι εἶμαι ἀπονημένος ἐκ τοῦ καθεδίου.

— Εἰς τὴν κλινὴν! ἐνόμια ὅτι θὰ ἐξέλθης καὶ ὕμνησις... ἡ κόμησα Λαζακό ἐξῆλθε μετὰ τῆς θεραπεικῆς τῆς δόξης ἐπιπερῆθῃ τὸ θέατρον τοῦ Λουξεῖου.

— Ποία εἶνε ἡ κόμησα αὕτη; ... εἶπε τὸσον γλυκύτατα.

— Ποία εἶνε;... ὦ! κύριε, προσποιεῖσθε ὅτι δὲν τὴν γνωρίζετε. Σὺς εἶπον εἶνε ἡμεῖς εἰκοσιεὶς ἔτην, ὡραία καὶ πλουσιοπάπη. Ἄλλὰ πρὸς τὴν νὰ πολυλογῆς! Ἐκ τῶν ὄσων ἡ θεραπεικῆς αὕτη; Μαρι λέγει, σὺς γνωρίζεις καὶ τὴν γνωρίζετε. Ἡ Μαρι ποὶ εἰρήνη τὴν περιτραπὴν σὰς, καὶ ὅταν ἔδοξας αὐτῇ, ἐβόησεν ὅτι σὺς εἶνε ὁ κύριος, ἂν καὶ διερχοῖται μὲ τὸ ἀπλοῦν ὄνομα Σκοπελίδης.

— Σὺ βεβαίω, Μούλερ, τοῦτο εἶνε τὸ ἀληθινὸν ὄνομα μου, τὸ ὅστιον εἰς τὴν ἀκριβῆ μου πατρίδα, τὴν Ἑλ-

λάδα ἔχει μεμίστην βαρύτητα, καὶ τὸ ὄσοτον ἐν ἐπιθυμίᾳ νὰ ἀλλῶθῃ μὲ ἄλλους τοὺς τίτους τοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Πατρόκλος Σκοπελίδης εἰς τὰ τοιαῦτα δὲν ἤθελε ματαίωσεν, ἀλλ' οὕτως εἶχεν ἀγρυπνῶσα κλίσις. Γενικῶς δὲν ἤθε βαλεῖς ἐξιστασθῆ τῶν πραγμάτων, εἰς τινὰς περιπτώσεις ὅμοια εἶχε γένεσεν φρένας καὶ ἦτο σταθερὸς εἰς τὰς ἀποφάσεις του, τολμηρὸς καὶ ρηθολύδης, φιλοκλίνονος φιλοδοξῶς καὶ διακεκοσμένης τιμιότητος, ἀλλὰ δυστυχῶς εὐπιστος εὐαπιστήτος, καὶ ἐπιστολικῶς ἀντικαθέτων τοῦ μὲν διὰ τὸν δῆ. Ἐνεσπερορετοῦ ὑπὸ τυφλοῦ πατριωτισμοῦ, ἔσπει, τότε ἐρ' ὅσον ἀμαρτανότο ἐκ τῆς Ἑλλάδος, μεταγγραφήτως εἰς κερὰν ἐκ τῆς κερῆς του, καὶ διὰ τοῦτου κατεμέμειρε τὰ αἰσθητικὰ, φρονήματα καὶ ἔργα τῶν ἄλλων. Ἄλλ' ὁ πατριωτικὸς οὗτος ἐρ' ὅσον παραδίδετο εἰς τὰς ἡδονὰς καὶ τὰς γυναικῆς κατὰ τὸ αὐτὸν ἠλαττοῦτο καὶ τέλος ἐμνηνέετο.

Μετακλίνων ἐπὶ τὸ πολυτέλῃ δωμάτιον τοῦ Ἐσπεροχέου ἐκ τῶν πενήντην τοῦ τελευταίου πατώματος, δὲν παρεκίνηθῃ ἐκ τῶν τοῦ ὑπέρτου κολακείων, ἀλλ' ἐκ τινος ἀκράτητος ἐσφαλμένου ὀλογοῦμαι. Δὲν μετέβη ἐκεῖ ἐπὶ τῷ σκεπῷ ἵνα ἐντραπῆθῃ, ἐπακρίθῃ τῶν ἔνοχων καὶ ἀπεδράσῃ ἐκ συνήθως πράττουσιν οὐ τυχερῶς δίκαια, ἀλλὰ μετέβη ἠρωτικῶς ἐκ τῆς ἐντοπιστικῆς ἢ τὸ ποσὸν τῶν ἐπιστολογραφῶν ἀπέδρασε εἰς τὸν νοῦν του.

Ἄδελφος καὶ ἀνεξήγητος πειρασμὸς τὸν ὄνησεν εἰς τοῦτο. Ὡς ὁ ἀνδρῶτες καὶ φιλότιμος ἐσπερῆ εἰς τὴν πρώτῃ τῆς μάχης πυροκρήνην, τὸν θανάτων εἰς οὐδὲν λογιζόμενος, βασιζόμενος εἰς τὸν ἀστέρα του, ὡς ὁ ρηθολύδης ἔμπορος, ὁ ἀισθητικὸς τὴν περιουσίαν του ἐσπερῆ ἀναρῶν ἐκείνην, γίνετα δαπανηρῶτερως καὶ ρηθολύδης κερδοσώτους πρὶν πωλοῦσθαι, σὺντα δὲ διὰ τοῦ τρέπου τοῦτου διασώζεται, εἶτα καὶ αὐτὸς.

Τοῦτοστρόπως πλείστον τῶν θνητῶν ἀποπέθησαν καὶ ἀπείτασι τῶν θνητῶν μεγάλῃ ἀνδρῶν ἀνεξήγησαν.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι αἱ μεγάλα δύναμι, αἰκαρτερικὰ καὶ κερὰ καὶ ὁ γαλλικός νόος ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οὐδὲς ἐνεργούσιν.

Αἱ πρόστυχοι καὶ ταπεινὰ ψυχὰ μὴ ἐνενοῦσαν τὴν εὐρύτητα τῆς τοιαύτης φύσεως, ὀνομαζόμενοι κολακῆσοι καὶ ἐπιδικαστικῶς τὴν τὸν κέρην κατὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦτο δὲ καὶ ἀνάμνησις κατὰ τὴν κερὰν, κατὰ γὰρ καὶ καπαδίκουσι τὴν ἀποτυχίαν των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
Ἡ προσκλήσις.

Ἡ ἐπαύριον ἐξημέρησαν ἡμέρα ἐμυλιώδης καὶ ἐκτενῆς ὁπότεν βασιλεὺς κηρύττει καὶ ἀποκαλεῖ αἱ ψυχὰ καὶ διδύκεις καὶ ἐπιμερήσεις τῶν ἀνθρώπων ἀνεύουσι εἰς ἀνάμνησιν τοῦ μετὰ τῆς ἀποδράσεως. Ὁ κ. Πατρόκλος Σκοπελίδης ἠρῶν ἡσυχάζει, ἀιδοῦσάσαν καὶ εἰδος λιποθυμίας σχεδὸν ἀκριακῶς. Πλὴν συντόμως πάλιν ἡ φωνάζει αὐτοῦ διανοητικῶν, ἀνακηρῶντες ἐπὶ ἐκείμῃ τῶν ἐπιστολῶν συστατικῶν πρὸς τοὺς μεγαλέμπορους καὶ γενναίους ὁμογενεῖς τοῦ Λονδίνου.

Τοὺς συλλογισμοὺς τούτους διέκοψεν αἰφνίως σειρήνη φωνῆ ἐκ τοῦ πλησιόχου δωμάτιου, ἀδοῦσα καβακίαν τοῦ μελοδράματος τῆς Σαμουέλης.

Ὁ κ. Σκοπελίδης ἠλεκτρίσθη, ἠρῶν ἡσυχάζει συνταραμένῃ ἐκ ποικίλων συγκινήσεων, ἐπακούων τὴν κερὰν ἐπὶ τοῦ διαχωρίζοντος αὐτὸν τοίχου ἐκ τῆς τραγουδοῦς σειρήνης, καὶ ἔβαινον ἐκεί ἀκίνητος ὡς πρὸς τὴν κεντημένην. Συντόμως ἀνελθὼν εἰς δάκρυα νευρική εὐαισθησία.

Μετὰ τινὰ λεπτὰ τὸ ἄσμα ἔπαυσε καὶ ὕψηλοι γέλωτας καὶ κωχάροι ἑστέρας γυναικείας φωνῆς διεβόησαν τοῦτο. Εἶτα ἠμύλιαν ψυχοφασίαν καὶ ἠρῶν ἡσυχάζει ὡς πρὸς τὴν κερὰν ἐπὶ τοῦ διαχωρίζοντος αὐτὸν τοίχου ἐκ τῆς τραγουδοῦς σειρήνης, καὶ ἔβαινον ἐκεί ἀκίνητος ὡς πρὸς τὴν κεντημένην. Συντόμως ἀνελθὼν εἰς δάκρυα νευρική εὐαισθησία.

Ὁ κ. Σκοπελίδης προσηγορευόμενος ἐκ τοῦ ἀκαίου μέλλοντος καὶ τῆς διαφθορῆς αὐτὸν μελαγχολίας, δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὰ περιεχόμενα τοῦ γειτονικοῦ δωμάτιου. Παραδόνθῃ αὐτῇ εἰς τὴν ἰδέαν τῶν πολιτικῶν καὶ ἔθνικων σχεδίων του, αὐτὰ ἐρανάζετο ὅτι ἦδυνάτο ἐν Ἀγγλίᾳ συντόμως διὰ τῶν ὁμογενῶν νὰ πραγματοποιηθῆναι.

Ἦτο σχεδὸν ἡ ἑνάτη ὥρα, ὅταν ὁ ὑπέρτης Μούλερ, εἰσελθὼν τὸν ἠρώτηεν ἐν ἐπιθυμίᾳ νὰ λάθῃ τῆτον.

— Ὅχι, ἀπεκρίθη ὁ ἄρχος ἡμῶν, μ' ἀνοχοῦν εἰς τὰ νεύρα καὶ δὲν δύναμαι νὰ κοιμηθῶ ἔγω σποδὸν νὰ ὑπάγω εἰς τὴν κλινὴν ἑσπέρια, διότι εἶμαι ἀπονημένος ἐκ τοῦ καθεδίου.

— Εἰς τὴν κλινὴν! ἐνόμια ὅτι θὰ ἐξέλθης καὶ ὕμνησις... ἡ κόμησα Λαζακό ἐξῆλθε μετὰ τῆς θεραπεικῆς τῆς δόξης ἐπιπερῆθῃ τὸ θέατρον τοῦ Λουξεῖου.

— Ποία εἶνε ἡ κόμησα αὕτη; ... εἶπε τὸσον γλυκύτατα.

— Ποία εἶνε;... ὦ! κύριε, προσποιεῖσθε ὅτι δὲν τὴν γνωρίζετε. Σὺς εἶπον εἶνε ἡμεῖς εἰκοσιεὶς ἔτην, ὡραία καὶ πλουσιοπάπη. Ἄλλὰ πρὸς τὴν νὰ πολυλογῆς! Ἐκ τῶν ὄσων ἡ θεραπεικῆς αὕτη; Μαρι λέγει, σὺς γνωρίζεις καὶ τὴν γνωρίζετε. Ἡ Μαρι ποὶ εἰρήνη τὴν περιτραπὴν σὰς, καὶ ὅταν ἔδοξας αὐτῇ, ἐβόησεν ὅτι σὺς εἶνε ὁ κύριος, ἂν καὶ διερχοῖται μὲ τὸ ἀπλοῦν ὄνομα Σκοπελίδης.

— Σὺ βεβαίω, Μούλερ, τοῦτο εἶνε τὸ ἀληθινὸν ὄνομα μου, τὸ ὅστιον εἰς τὴν ἀκριβῆ μου πατρίδα, τὴν Ἑλ-

λάδα ἔχει μεμίστην βαρύτητα, καὶ τὸ ὄσοτον ἐν ἐπιθυμίᾳ νὰ ἀλλῶθῃ μὲ ἄλλους τοὺς τίτους τοῦ κόσμου. Συντόμως ἡ θεραπεικῆς ἐπιπερῆθῃ εὐνοικωτέρως δὲ τοῦ συναδελφῶν αὐτῆς, ἀνῆλθεν, ὅτι ἡ κ. Ἀμπερσίου λυπεῖται ἀπορῶς μὴ δύνασθῃ νὰ τὸν ὑποδεχθῆ ὡς οὖσα ἐπὶ εἰς τὴν κλινὴν ἀλλ' ὅτι ἦδυνάτο νὰ ἴδῃ τὸν σὺντακτὴν τῆς τῆν ἐπαύριον περὶ τὸς 9 τῆς πρωῆας εἰς τὸν οἶκον πρὶν ἀπέλθῃ εἰς τὸ Ἄστυ, ἢ καὶ ἀσθημῶν, ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ.

Ὁ κ. Πατρόκλος Σκοπελίδης δὲν ἀρῆκε διὰ τὴν αὐριον εἰς ἡδονὰς νὰ διεκπεραιώσῃ τὴν ἡμέραν. Ἐπιβὰς λεωφορεῖο μετέβη εἰς τὸ Ἄστυ. Ἀγχιθῆς παρέδοκε τὸ ἐπισκεπτήριον του καὶ τὰς ἐπιστολάς του εἰς ἕνα τῶν γραμματικῶν τοῦ μεγαλέμπορου.

— Καλῶς ἐρίσατε. Εἰσέναι ὁ σὺνταξ Πατρόκλος Σκοπελίδης καὶ πρῶθεν ἐξερῶσθε; ἠρώτησεν ὁ κ. Ἀμπερσίος.

— Ἐρχομαι, Κύριε μου, εἰς Ἄσθητον, διὰ τῆς Γαλλίας.

— Καλῶς γὰρ καματένε... Καὶ θὰ μαίνεσθε πολὺ κερὰ στὴν Ἀστέρα.

— Σκοπεῖω νὰ διεκρίθῃ χρόνον τινά. Τὸ Λονδίνον εἶνε πρῶτευστα παλιόριος, καὶ ἀπαιτεῖται πολὺ δαπάνη χρόνου τοῦ γνωρίζαι καὶ τὴν κατ' εὖρος κύριε μου.

— Μάλιστα! μὰ εἰδέναι τί καταγὰ καὶ ἄσκησις κερὰς ποὺ κάνει σήμερας;

— Ἄλλ' ἔχετε βεβαίως καὶ ἡμέρας λαμπρῆς ἐνταῦθα. Ἐγὼ, κύριε Ἀμπερσίος, δὲν διατιθέμαι νὰ προκαταλήθῃ κατὰ τὸ κλίματος τῆς Ἀγγίας ἐκ τῆς πρώτης ἡμέρας. Δὲν θέλω ἐσπερῆ τὰς κρίσεις μου εἰμὲ μετὰ παρελθόντων τῶν ἐδερῶν.

— Ἐγὼ εὐχαρῶ ἔχημι καὶ μὰ ἦλοι μὰ καὶ ὁ κερὰς τοῦτος εἶνε περιήρητος γὰ μὰς. Γίνατι ἀσκήσουμε τὰ εστέρας τῆς Ἀγγίας καὶ πωλοῦμε τὰ δικά μας τῆς Ὀντίας καὶ τοῦ Λονδίνου ἐκ καλῆς ἡμέρας.

— Ἀλήθεια, μετὰ πολλὰς ἀπορίας ἀπεκρίθη ὁ κ. Σκοπελίδης, ὅστις ἐν τῇ ἀναμνησί ἐμπροσθῶν γνώσειον μὴ ἐνοχῶσε τὴν ἀνωτέρω φράσιν, διὰ νὰ ἀλλάξῃ ὀμιλίαν καὶ ἐστὶν πρὸς τὰς αὐτοῦ γνώσεις, προσέθηκε.

— Καὶ δὲν σκοπεύετε νὰ περιγηθῆτε τὰς Ἀθήνας;

— Γὰρ τὴν ὥρα ὃ ν μποροῦμαι ν' ἀφῆσομαι τὰ ἰντερὰ καὶ τὰς... πῶς πάντε τὰ πρῶτα μὰς; χαίρουμαι πολὺ ν' ἀκούω πῶς παραδοτικῶν πολὺ καλὰ.

— Οἱ ἀνθρώποι ἐπροδίδουσι, καὶ προιδέουσι κύριε Ἀμπερσίος, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ξενικὸν στοιχεῖον φρονεῖ τὸν πόσον καὶ πᾶς προδότης, καὶ πολυμυθικῶς καταγίνεταί νὰ κατατρέχῃ αὐτὰ καὶ ἀποδείξῃ εἰς τὴν Ἑυρώπην πᾶν τὸν ὄντων.

Τὰς λέξεις ταύτας ὁ κ. Πατρόκλος προέφραγε ἀπορῶς ἀπορῶντας, μὲν ὅμως μελαγχολικῶς καὶ φωνῆς ταπεινῆς, ὡς νὰ μὴ ἦθελε παρ' οὐδενὸς ν' ἀκούσθῃ.

— Καλὴ τί μου λέτε;να; γερῶμενος ἀπὸ τὸν βραβῶν ὕπνον, ἐσπερῆσθε εἰς ὁ μεγαλέμπορος, καὶ τὴν ἐπιτημὴν εἰς γραμματικῶς εἰσῆλθε ὅταν ἐπὶ τῆς τραπέζης πολυλῆς ἐπιστολῆς πρὸς ὑπερῶν.

— Ὅταν ἔχετε κερὰν, θὰ σὺς ἀνάλωσι τὰ πράγματα καὶ ὁ σὺς φέρῃ εἰς φῶς τοσαύτας τρανωτάτας ἀποδείξεις, εἰμὲ ὑπερβέβαιος ὅτι κατὰ πάντα θέλατε μὲν ἔγω συμφωνήσθαι.

— Λέγετε ἐν τῷ γερῷ, ἀκούω... λαθὼν τὰς προϋποχρηθῆν ἐπιστολῆς καὶ ἀναγιγνωσκῶν αὐτὰς, εἶπον ὁ ἀερῆρῆσθῶς ἔμπορος.

— Τὸ δεινὸν βεβαίωθῆτε, ἐκείθεν πηγάζει. Ἡ αὐτὴ διέφθερε ἔσπουδος, καὶ βουλήν, τὴν Γερουσίαν, ὡστε Σύνταγμα πλέον ἐν Ἑλλάδι σήμερον δὲν ὑπάρχει. Τούτων κατὸν τὸ Σύνταγμα μεταβλήθη εἰς ἀναπαυστικὴν κλίσην, ἐρ' ἢς πᾶν ἀναμνηστικῶν τῆς αὐτῆς λαβάνει ζωρῶν.

— Ναιὶ, καὶ μὰ τί μὰς φθαίει ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τῆς ἀμῆς εἰματα ὁ κερὰρῆσθῶς ἀνθρώπων; Ὁ βασιλεὺς εἶνε κωνσταντινουπολιτικὸς καὶ δὲν εἶνε ρεπανοστασιακός... Κύριε Λουκά, παρῆτε νὰ γράψαται διὰ τὴν πόστα.

— Ὅταν ἔχετε κερὰν θὰ σὺς ἀνάλωσι τὰ πράγματα καὶ ὁ σὺς φέρῃ εἰς φῶς τοσαύτας τρανωτάτας ἀποδείξεις, ὡστε εἰμὲ ὑπερβέβαιος ὅτι κατὰ πάντα θέλατε μὲν ἔγω συμφωνήσθαι.

— Λέγετε ἐν τῷ γερῷ, σὺς ἀκούω... λαθὼν τὰς προϋποχρηθῆν ἐπιστολῆς καὶ ἀναγιγνωσκῶν αὐτὰς, εἶπον ὁ ἀερῆρῆσθῶς ἔμπορος.

— Τὸ δεινὸν, βεβαίωθῆτε, ἐκείθεν πηγάζει. Ἡ αὐτὴ διέφθερε τοὺς ὑποχρηθῶν, τὴν βουλήν, τὴν Γερουσίαν, ὡστε Σύνταγμα πλέον ἐν Ἑλλάδι σήμερον δὲν ὑπάρχει. Τούτων κατὸν τὸ Σύνταγμα μεταβλήθη εἰς ἀναπαυστικὴν κλίσην, ἐρ' ἢς πᾶν ἀναμνηστικῶν τῆς αὐτῆς λαβάνει ζωρῶν.

Ἀκούουθῆ.

3 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ
Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΥΛΟΝ
Ἄλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.
—
ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ
ΥΠὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ὁ Διάβολος προτείνει πρὸς τοὺς τρεῖς ἡμέρας νὰ μὰς ὀδηγήσῃ εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως, ὅπως ἴδομεν τὰ ἀσκήματα αὐτῆς, καὶ τὴν τρόπον γίνονται αἱ ἐπιλογαί.

(Συνέχεια)

Τὴν αὐτὴν στιγμήν ἠκούσθησαν οἱ λόγοι οὗτοι ἐκ τῶν δύο στρατώνων.

— Δὲν μὰς γνωρίζεις; Δὲν μὰς ἐνοχῶσθε;

— Καλλίστα. Εἶθε ὁ στρατηγὸς Καλλέργης καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλέξανδρος Σούτσος. Ἄλλ' ὕμνησι ἀπέστησαν πρὸ πολλοῦ. Σὺς ἐνέκριθῃ εἰς τὰ Ἡλόσια Πεδία... Νεκροῦντες σήμερον καὶ θαλάμια δὲν γίνονται... Μήπως...

— Ἀναθῶντες φρονῶν, εἰ οἱ θνητοὶ εἰσέρχονται τότεν κατὰ εἰς τὰ Ἡλόσια Πεδία, Ἀριστοὶ καὶ τιμωροὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον δὲν κενεῖνται ἐκ τῶν συγκλητῶν συμβαδῶν ἢ φρονιμῶν, εἰς τὴν πρῶτον τοῦ βίου ἡμῶν, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἢ κακῶν ἀποτελεσμάτων. Ἀναθῶντες φρονῶν, εἰ ὁ μέγας τοῦ Ἀγγλικῶ ἔθνους μεταρρυθμιστὴς Κρόμγουλτ εὐρίσκαται εἰς τὴν Κόλασιν διότι ἀπεκατέστη Κάρλολ τὸν ἄνδρα, μὲτὰ τὸν Ἀγγλικὸν, τοῦ Κερουάου ἡμερῶν τῆς Κολάσεως, ἵνα ἴδομεν τὰ ἀποτέλεσμα τῶν συνταγμάτων τοῦ ὅστιον ἐδούκουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ δὲ συνταγματοδότης δὲ ἐπὶ τῆς ἡμέρας αὐτῆς τὴν Ἀυτοκράτειραν τῆς Γῆς τῆν Γραῖαν Ἐβρώτην, ἀπλοῖς καλυμένῃν Κυρὰ Ἐβρώτην μετὰ τὸν δύο μουσικοσυμβούλων τῆς τῆς δεσποτικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς δεσποτικῆς Ἀληθείας, ἔβησαν ὁ στρατηγὸς Καλλέργης.

— Ἡ Κυρὰ Ἐβρώτη ἔρχεται ἐπὶ τῆς ἡμέρας ταύτης; ἐνοχῶσθε;

— Ἐμπερῆσθε εἰς τοὺς λόγους τούτους, ἠρώτησα.

— Καὶ ὁ κύριος αὐτὸς εἶνε ὁ Διάβολος;

— Ναι! Ἄλλ' ἔλαθε τὴν μορφήν ἐνὸς θνητοῦ, γνωρίζετε οὗτος βεβαίως, ὅτι πρὸς ἡμᾶς, διότι ὁ θνητός οὗτος ὑπῆρθε τοσοῦτα ὡς πρὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Ἄσου ἐπὶ τῆς Γ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΕΣΟΔΕΙΑΙ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ

ΡΩΣΙΑ

Ἐάν ἡ ἐν Ρωσίᾳ συγκομιδὴ φαίνεται τόσον ἀτυχῆς ὅσον ἐκ τῶν τελευταίων εἰδήσεων προσδοκῶμεν τότε θέλουσιν ὅλως ἐκτάκτως προσελκύσει τὴν προσοχὴν μας τὰ ἐκεῖ γεγονότα.

Ἡ Ρωσία εἶνε ἀπέραντος χώρα ἔχουσα ἀπειραίτους πόρους καὶ πληθυσμὸν γιγαντιαίως ἀυξάνοντα. Τοιαύτη δὲ χώρα δύναται νὰ διαπράξῃ σφάλματά τινα καὶ νὰ υπομείνῃ ἐπὶ μακρὸν κακοδοικίσεις χωρὶς νὰ καταστραφῇ. Προσέτι δὲ ἡ εὐημερία τῆς χώρας τὰ μέγιστα παρεκωλύθη καὶ τοῦτο διὰ τοὺς ἐξῆς τρεῖς κυρίους λόγους: πρῶτον ἡ χειραφέτησις τῶν δούλων καὶ τοὶ λίαν εὐεργετικῆ, ἐγένετο εἰς ἣν ἐποχὴν αἱ ἀξίαι τῶν γαιῶν ἦσαν λίαν ὑπερτιμημέναι καὶ κατὰ τὴν ἐξαγορὰν αὐτῶν εἶχον νὰ πληρῶσουν διὰ τὰς ἐκτιμηθείσας γαίας ἀναλόγως πολὺ ὑψηλάς τιμὰς. Καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν προήχθη ἡ εὐημερία τοῦ κράτους ὅσον λογικῶς ἠδύνατό τις νὰ προσδοκᾷ. Ἡ ἐξαγορὰ τῶν γαιῶν ἀπέβη λίαν ἐπαχθῆς διὰ τοὺς χωρικούς. Ἐκαστος συγνᾶ ὀμιλεῖ ἐσφαλμένως περὶ τῆς ὀνηρίας καὶ τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ἀνεπιτηδείότητος τοῦ δούλου τοῦ νὰ διεκπεραιῇ τὰς ὑποθέσεις του, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε ἀνοησία. Ὁ πραγματικὸς λόγος δὲ ὅν ἡ χειραφέτησις δὲν ἀπέβη τόσον ὠφέλιμος ὅσον προσδοκᾶτο εἶνε ὅτι αἱ τιμαὶ αἱ ἐπιβαρύνανται τοὺς χωρικούς πρὸς ἐξαγορὰν τῶν γαιῶν τῶν ἦσαν πολὺ μεγάλαι· πρὸς δὲ ἀξιωματικὸν εἶνε ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐλευθερώσεως αὐτῶν ἀπαντα τὰ προϊόντα ὑπερβαλόντως ὑπετιμήθησαν. Δεύτερον ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἐν τῇ σπουδῇ αὐτῆς τοῦ νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ ἔδαφός της, ὀλίγην παρέσχεν προσοχὴν πρὸς διανοητικὴν τοῦ λαοῦ ἀνάπτυξιν. Τὰ ἐτήσια δὲ ἐξοδα διὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν εἶνε μέχρι τοῦ γελιοῦ γλίσχα. Ἐνῶ δὲ ἀπασαὶ αἱ πεπολιτισμέναι χώραι κατ' ἔτος αὐξάνουσι τὰς δαπάνας τῶν ὑπὲρ τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως πρὸς βελτίωσιν τῆς μεθόδου, καὶ τὸ πᾶν πράττουσι ὅπως προσελκύσωσι πλείονας παιδὰς εἰς τὰ σχολεῖα, τὸναντίον ἐν Ρωσίᾳ ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις ὅλως παρημελήθη. Ὡς ἐκ τούτου τὰ πλήθη διανοητικῶς εἶνε τόσον ὀπίσω, ὅσον οἱ οἱ λαοὶ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης κατὰ τὸν Μεσαιῶνα. Εἰς δὲ τὴν κατασκευὴν τῶν σιδηροδρόμων ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἐδαπάνησεν ὑπέρογκα ποσὰ ἀλλ' ὑπὸ ἐποψίν μόνον στρατηγικὴν καὶ οὐχὶ πρὸς διευκολύνειν καὶ ἀνακούφισιν προσέτι ἡ Κυβέρν. καίτοι ἐπεθύμει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας της μετέβαλε τὴν προστασίαν σχεδὸν εἰς παρακώλυσιν, οὕτω δὲ πράττουσα ἠύξησε τὴν τιμὴν ὄλων τῶν βιομηχανικῶν ἔργων ἰδίᾳ τῶν χωρικῶν καὶ μάλιστα τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων συγχρόνως δὲ ἀπέτρεψεν ἐκ τῆς Ρωσίας εἰς ἄλλας χώρας τὴν ἐξαγωγὴν τινῶν Ρωσικῶν προϊόντων. Καὶ τελευταίον ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις περὶ πολέμου σκεπτομένη καὶ πολλὰ δαπανῶσα ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ καὶ διαρκῶς μετερχομένη ἐπιθετικὴν πολιτικὴν πρὸς τοὺς γείτονάς της ἔχει ἀναγκασθῆ νὰ ἐπιβάλλῃ φόρους ἐπὶ φόρων, ὥστε ὁ λαὸς εἶνε καταβεβλημένος καὶ ἐξηντημένος ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῶν. Ἡ δὲ νεωστὶ ἐγκαινισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερν. πολιτικὴ τῆς ἀντιδράσεως ἔχει ὄχι μόνον ἐπαυξήσει τὴν πολιτικὴν δυσμένειαν, ἀλλὰ καὶ ἀναυριδῶδες παρακωλύσει τὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας· διότι ὁ ἀγών, ὃν ἀνέλαβε κατὰ τῶν ἐλευθέρων ἰδεῶν ἔχει καταστρεφίσει τὸ πρόνημα τῆς χώρας. Δύο δὲ ἡ τρεῖς ἄρθροισι εἰσοδείαι εὐτυχῶς καθ' ὃν χρόνον ἐν Ἀμερικῇ ἦτο

σιτοδία, ἐπήνεγκον ἀνακούρισιν οὐ μικράν ἐν Ῥωσίᾳ. Εὐτυχῆς δὲ τις ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπωσελοῦμενος τῆς εὐτυχῆς ταύτης περιστάσεως καὶ τῆς πολιτικῆς φιλίας τῆς Γαλλίας ἠδύνατο ἐπὶ τινα χρόνον νὰ ἐπιφέρει ἐκτάκτον εὐτυχίαν. Ἡ πίστις τῆς Ρωσίας ἠύξησε ταχύτατα, ἡ τοῦ χρέους μετατροπὴ ἔφερε θαυμασία ἀποτελέσματα ὥστε ἡ δαπάνη τοῦ χρέους σπουδαίως ἠλαττώθη. Νῦν ὅμως ἐάν ἤθελεν ἐπέλθει κακὴ ἐσοδεῖα ἢ πρόσκαιρος εὐτυχία καταστραφῆσεται, θέλουμεν δὲ πιθανῶς περιμένει περίοδον μεγάλης καταπίεσεως.

Κακὴ λοιπὸν ἐσοδεῖα θέλει στενοχωρήσει τὴν Κυβέρνησιν διττῶς. Πρῶτον δὲν θὰ ὑπάρξῃ περισσεύμα πρὸς ἐξαγωγὴν ἀκούωντος μεγάλῃ ὥστε νὰ δύναται νὰ διατηρήσῃ τὸ μέγα ἰσοζύγιον ὅπερ νεωστὶ κατώρθωσε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῆς Δυτ. Εὐρώπης καὶ πρὸς τούτοις δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ εἰσπράξῃ τοὺς φόρους τόσον εὐκόλως ὅσον κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη· ἐν ὀλίγοις δὲ θὰ ἐπέλθῃ ἐλάττωσις τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τῶν προόδων τοῦ κράτους καὶ ὡς ἐκ τούτου λογικῶς πρέπει τις νὰ προσδοκᾷ καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῆς Ρωσικῆς πιστώσεως. Ἄν δ' ἐπέλθῃ μεγάλη ἢ μικρὰ ἔκπτωσις τῶν Ρ. χρεωγράφων τοῦτο ἐξαρτᾶται πρῶτον ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐσοδείας καὶ δεύτερον ἐκ τῆς ἐπιτηδείότητος τῶν μεγάλων οικονομολόγων τῆς Γαλλίας τοῦ νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν ἀγοράν. Ἐπὶ τῇ ὑπόθεσι λοιπὸν ὅτι ἡ ἐσοδεῖα εἶνε πολὺ κακὴ, τοῦτο μόνον φυσικῶς προσδοκᾷ τις καὶ τὴν σπουδαίαν ἐκπτώσιν τῶν ρωσ. χρεωγράφων. Ἄλλ' ἡ Γαλλία εἶνε τόσον πρόθυμος νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπίρρωσιν τῆς ρωσ. πίστεως καὶ ἐνίσχυσιν τὴν ρωσ. Κυβέρνησιν τοῦ νὰ ἐπιδοθῇ ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς τὴν πολιτικὴν της, ὥστε εἶνε δυνατόν εἰ Παρίσιοι νὰ διατηρήσωσι τὴν ὕψωσιν πλέον παρ' ὅτι φαίνεται νῦν πιθανόν. Καὶ εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἐν Γαλλίᾳ συγκομιδὴ θὰ εἶνε κακὴ. Ἐσχάτως ἐπῆλθε βελτίωσις τις (τῆς συγκομιδῆς) κατὰ τὸν ἀμητὸν καὶ δὲν θέλει εἰσθαι πιθανόν τόσον κακὴ, ὅσον προσδοκᾶτο ὀλίγον πρότερον, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν θὰ εἶνε πολὺ καλὴ. Κακὴ δὲ συγκομιδὴ οἱκοὶ μὲν θὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐπιβάλλουσαν δύναμιν τῶν ἀγροτικῶν τάξεων καὶ πιθανὸν θέλει διαταράξῃ τὸ χρεῖμα τῆς ἀγορᾶς. Ἐάν δὲ, προσθέτομεν, ἤθελεν ἐπέλθει καὶ σπουδαία κρίσις ἐν Πορτογαλίᾳ καὶ ἐάν ἐν Ἰσπανίᾳ ἡ πίστις μεγάλως διαταραχθῇ, ἀμφοτέρω τὰ γεγονότα ἤθελεν ἐξασκήσει λίαν ἐπιβλαβῆ ἐπίρροσιν καὶ ἐπὶ τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Παρισίων. Δυνατὸν δὲ νὰ μὴ ἐπέλθῃ εἰς ἡ ὑπὸ πολλῶν προβλεπομένη κρίσις. Ὁ Βισμαρκ τὸ 1871 ἐπίστευσε ὅτι ἤθελε κολοβώσει τὴν Γαλλίαν τοῦλάχιστον ἐπὶ μίαν γενεάν διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἀποζημιώσεως πολεμικῆς 200 ἐκατ. λιρ. στερ. Ἄλλ' ἡ ἀποζημιώσις ἐπληρώθη μετ' εὐκολίας ἥτις ἐξέπληξεν ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἐν ὀλίγοις ἔτεσιν ἡ Γαλλία ἀπεδείχθη τόσον πλούσια ὅσον καὶ πρὸ τοῦ πολέμου ἦτο. Ἐτι πρὸ ὀλίγου ὀπόταν ἡ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ ἑταιρεία ἐχρεωκόπησε καὶ προσῆγγίζειν ἡ στιγμὴ πάντες ἐσκέρθημεν ὅτι τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἤθελεν αἰσθανθῆ ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν εἶχεν ὅμως ἀκόμη παρέλθῃ σχετικῶς πολὺς χρόνος καὶ τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἦτο τόσον σταθερὸν καὶ φανερώς τῶσον πλούσιον ὅσον καὶ πρότερον. Ὡς ἐκ τούτου εἶνε δυνατόν μίᾳ κρίσις ἐν Πορτογαλίᾳ καὶ Ἰσπανίᾳ μετὰ καλῆς συγκομιδῆς οἱκοὶ καὶ χεῖρονος ἐν Ρωσίᾳ νὰ μὴ ἐπιφέρει τὸ καταστρεπτικὸν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Παρισίων, ὅπερ ἀπαντες προλαμβάνοντες λέγομεν. Ἄρ' ἑτέρου ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἐπιλησθῶμεν ὅτι ἡ τῆς ἑταιρείας τοῦ Παναμᾶ χρεωκόπησι καὶ ἡ ὡς ἐκ τούτου πτώσις

κατέστρεψε τὰ μέγιστα τὸν πλοῦτον τῆς Γαλλίας καὶ ὅτι πᾶτα νῦν καταστρεφῆ ἐλαττώνει ἐπιστηθῆ τὴν δύναμιν τῶν μεγάλων Τραπεζῶν πρὸς ὑποστήρισιν τῶν μετοχῶν. (ἀκολουθεῖ).

Δαψιλεστάτη χρῆσις τοῦ περισεύματος.

Οἱ «Καιροὶ» τοῦ Λονδίνου εἰδοκὸν τινὰς λίαν ἐνδιαφέροντας ὑπολογισμοὺς, ὡς πρὸς τὰ οικονομικὰ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ ἐξῆρον κατώρθωμα τῆς δαψιλεστάτης χρῆσεως τοῦ περισεύματος τῶν ἐσθῶν τῶν Η. Π., γάρουσι, τὸ ὅποδον ἡ δημοκρατικὴ μερὶς ἐνησχολήθη κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη νὰ κατορθώσῃ, ἐπιτυχῶς καὶ ἐν ὅ Ἡ πρόεδρος Χάρρισον δὲν δυνήθῃ νὰ ἐπαγέκη οικονομικῆς τινὸς ἐπὶ τινα ποσᾶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, θὰ ἐπέλθῃ πραγματικὸν ἔλλειμμα εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος. Ὁ ἠρωϊκὸς πρότερος, δὲ ὅ τὰ ἐσοδα ἐξωδούθησαν, γίνεται καταληκτικὸς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ χρῆσις τῶν ἐτησίων συντάξεων, κατὰ τὴν διάκρισιν τοῦ λήγοντος ἔτους τὴν 30 Ἰουνίου ἔλλειπε μετ' ὅσον τῶν 25,000,000 λιρῶν στερλινῶν, δηλ. μετ' ἀφῆσεως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐκ 3,000,000 λιρῶν στερλινῶν πλέον ἢ τὸ τρίτον τῶν ὀλικῶν ἐτησίων ἐσθῶν τοῦ ἔτους. Τὰ ἀρροῦντα τὰ ἐθνικὰ δάνεια ἔχθησιν ποσὰ δέον ὅπως δῆποτε νὰ θεωρηθῶσι λίαν εὐχάριστα. Δὲν ἀπέμειναν πλέον τῶν 120 ἐκατομμ. λιρῶν στερλινῶν χρῆσι πληρώνοντα τόκον. Ἀδύνατον δ' εἶνε νὰ μὴ συνασθάνῃ τις ὡς εἶναι ὀλίγη ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ εὐκαιρίᾳ, τῇ παραμειθεῖσιν ὑπὸ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὅπως ἐξωδουθῶσιν τὴν πολιτικὴν, τῶν μετὰ μεγάλῃς φειδῶς δαπανῶν, τότε καὶ ἂν ἐνέπιπεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς σφείρας τῶν προνομιοῦχων βιομηχανῶν, θὰ εἶδεν εἰς τὸν κῆμον τὸ παράδειγμα εἰ δυνατόν νὰ κατορθώσῃ ἐν θῶν πραγματικῶς ἀπῆλαμμένον τοῦ βάρους τῆς φορολογίας.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς «Νοσοκομείον» (Hospital) διηγεῖται τὸν βάρβαρον τρόπον δι' οὗ οἱ ἰθαγενεῖς μεταχειρίζονται δογματικῶς τὰς ἐγκύους γυναῖκας εἰς τὴν μεσημβρινοανατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἀλάσκας. Ἀμὴ μίᾳ γυνὴ πλησιάζει νὰ γείνη μήτηρ, πρέπει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν οἶκον της καὶ ὑπάγῃ νὰ γεννήσῃ ἐκτὸς τῆς πόλεως μακρὰν εἰς μίαν μικρὰν ἐύληνην καλύβην τὴν ὅποιαν ἐπιτήδεος προετοιμάζου ἐν ἄλλαις λέξεσι μεταχειρίζονται τὰς δυστυχῆς γυναῖκας κατὰ τὸν τοκετὸν ὡς πασχύσας ἐκ μηχαντικῆς πινώλου. Ὡς ἐκ τούτου αἱ ἀλλοίωτες τῶν γυναικῶν αὐτῶν εἶνε ἀκκατονόμηστοι. Τίς δύναται πιστεῦσαι ὅτι εἰς τὰς ψυχὰς ἐρήμου καὶ ὕδατος καλύβας τὸ νήπιον τῆς Ἀλάσκας ἐξέρχεται εἰς τὸν κόσμον οὕτω ὅπου μαίρας καὶ ἱατροῦ καὶ δύναται νὰ ἐπιζήσῃ μετὰ τῆς μητρός του. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Νέικς Ὑόρκης (Medical Record) κατὰβάλλονται τελευταίως μεγάλα προσπάθειαι παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πολιτῶν τῆς Σίτκας νὰ οἰκοδομήσωσιν καλλιτέρως οἰκίας διὰ τὰς ἰθαγενεῖς ἐγκύους γυναῖκας καὶ οὕτω θεραπεύσωσι τὴν παράδοξον αὐτῆν συνήθειαν. Ἐγένετο ἤδη πολλὰ συμβεβηθῆ πρὸς τὴν ἰδρυσιν τοῦ ποιούτου καταστήματος, τὸ ὅποδον θὰ ἐγερθῇ εἰς ἐν τῶν ἰθαγενῶν χωρίων διὰ τῆς ἐπινομίας τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τῶν μητέρων τῆς Σίτκας.

Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ νοσοκομείον τοῦτο θέλει τελειώσῃ πρὸ τοῦ χειμῶνος ὅπως μετριάσθῃ τὸ κακόν.

Διὰ νὰ ἐξαλείψητε τὸν λευκὸν εὐρωτὰ (μεύχλαν) ὅστις ἐνίοτε φαίνεται ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὄψεως τῶν πλίνθων πλύνετε τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῶν μετὰ σπάγγον ἐμβαπτισμένον εἰς ἀραιὰν διάλυσιν ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος (muriatic acid).

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστεροῦ» ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ ἐξωτερικῇ ὅτι τὰ μὴ πολλοῦμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἐνεκα τῶν τριῶν μνηστωρημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένους δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώναται. οἱ δὲ διανομητῆς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι εἰδείε αὐτῶν δύναται νὰ ζητηθῇ ἐκ δευτέρου ἀπωλεσθέντα· φύλλα ἐνῶ ἄρ' ἑτέρου οἱ διανομητῆς ὑποχρεούνται νὰ ἐγχειρίσωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίψωσι χάριν παχυτῆτος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύναται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐάν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἀστοχος φθορᾶ.